

ନୀଯମାବଳୀ କେବେ ?

ପୁର୍ବ ଆଚାର୍ୟ ଶ୍ରୀ ଏକିନ୍ଦ୍ର ରାମ ଭରଦ୍ଵାଜ

మారు 1856 ప్రాంతంలో రెండవసాల చాంద్ ను పాటిల్ మేనల్లుడి పెళ్లి పులివారంతో కలిసి శిలిడీ చేలిన ఫకీరును మహాల్సాపుత్రి ‘యా సాయి’ అని ఆహోనించడంతో సాయి నామం ఆయనకు జగద్వ్యాఖ్యాతమైన పేరుగా నిలిచిపోయింది. సాయి అంటే ‘స్వామి’ లేక ‘మహాసీయుడు’ అని అర్థము. బాబా అన్న పదానికి ‘తండ్రి’, ‘నాన్న’ అని అర్థము. ఈ పదం ప్రాచీన యూదుభాష లోని ‘అబ్బా’ అన్న పదానికి సలపోతుంది. ఏసు కీస్తు ఎప్పుడూ భగవంతుని ‘తండ్రి’ అని గౌరవంగా ప్రస్తావించేవారు. అటువంటిది ఆయనను యూదులు శిలువ వేసినప్పుడు ఆయన ఎంతో బాధచెంబి, పెద్దగా ‘అబ్బా’ అని భగవంతుని కేకవేసి పిలుస్తూ ప్రాణాలు విడిచినట్లు బైజల్ చెబుతుంది. అక్కడ అబ్బా అన్న పదాన్ని వ్యాఖ్యానిస్తూ విలియం బార్క్ అను పండితుడు “ఆ పదం అతిచనువు, ప్రేమలతో కూడిన ‘నాన్న’ అన్న పదానికి సలపోయేబి” అన్నారు. ‘బాబా’ అన్నబి కూడా అలాంటిదే. సాయిబాబా అంటే ఈ ఫకీరు ‘మహాసీయుడు’, ‘గురువు’ మాత్రమే కాక తన భక్తులకు ‘తండ్రి’ అన్నమాట. అంటే కేవలం శిష్యుని అర్పాతానర్పాతలను మాత్రమే ఎంచి ఆతోస్తుతిని మాత్రమే ప్రసాదించేవారుగా, కన్నజిడ్డలలాగా తన ఆశ్రితులను ప్రేమించి, వారి తప్పులను ప్రేమతో మన్నించేవారని అర్థం. ఈ భావాన్నే కీస్తు తాము ప్రత్యేకంగా పాపులను తలింపచేయడానికి అవతలించామని చెప్పారు.

ಅಯತ್ತೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಜ್ಞಂದಿಗೆ ಕಾನೀ ಸಾಯಕಿ ‘ಸಾಯನಾಥ್’ ಅನ್ನ ಪೇರು ಕೂಡಾ ವಿಜ್ಞಂದಿ. ಸುಲಿಂಗ್ ಚೆಪ್ಪಾಲಂಟ್ ಸಾಯ

(మహాశీయులకు) 'నాథుడు' లేక ప్రభువు అని అర్థమెన్నుంది. అంటే సత్కరుషులులో మేటియని అరము.

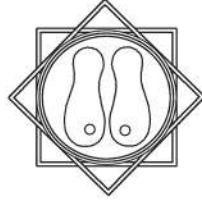
నిజానికి సాయి మహాశీయులలో కెల్లా తలమానికమని,
కోపించారు వంటివారని ఆయన సమకాలికులైన
మహాశీయులే అన్నారు. శ్రీ మెహర్ బాబా కూడా
ప్రపంచంలోని వివిధ మహాశీయులందరికీ శ్రీ సాయి
సాపూర్త అని, ఆయన విశ్వానికే గురువు అని కూడా
అన్నారు.

కానీ ‘నాథ్’ అన్న పదానికింకా విశేషమైన ఆర్థం కూడా వున్నది. యోగవిద్యలో ‘నాథ్’ సాంప్రదాయం వున్నది. గోరక్ష, మత్స్యండ్ర, రహసీ నాథులు మొదలుగా తోమిళిమంబి మహోయోగులు వుండేవారు. వీరి సాంప్రదాయంలో ఆష్టాంగ, మంత్ర, తంత్ర, యంత్ర విద్యలస్తు సమ్మేళనం చెంది వుంటాయి. ఈ నవనాథులు యోగుల ప్రపంచంలో ప్రచండ ప్రకాండులు. శ్రీ సాయిబాబా కూడా ఈ సాంప్రదాయానికి చెందినవారని యి పేరు తెలుపుతుంది. ‘సాయినాథ్’ మహోరాజ్’ అన్న పేరులో మూడు అంశాలు ఉన్నాయి. ‘సాయిబాబా’, ‘నాథ్’, ‘మహోరాజ్’. ‘సాయి’- స్వామి: ‘బాబా’- తండ్రి. ఇక్కడ తండ్రి యనే ప్రేమ, స్వతంత్రమూ వున్నాయి. గురువన్న భావమూ ఉన్నది. ‘నాథ్’ అన్నప్పుడు యోగుల ప్రపంచంలో ఆయనకున్న ఉత్తమ స్థానం సూచించబడుతుంది. ‘మహోరాజ్’ అన్నప్పుడు తన మహిమచేత విశ్వాన్నంతటిసీ భాసింప జేయగల పరమేశ్వరతత్త్వం స్పృలిస్తుంది. ఆయనయే తండ్రి, గురువు, దేవమూ. తన భక్తులకు, యోగులకూ నాటుడు. ●

సెంట్రమాంగాబాజా

ఆధ్యాత్మిక ప్రైజ్యానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంఖ్య:41

ఫిబ్రవరి - 2024

సంచిక:10

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ సూచిక

01.	'సాయినాథీ' అంట?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	శ్రీ సాయినాథుడు వెలిగించిన జ్ఞానజ్యోతి	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి నాగలక్ష్మి	13
05.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	14
06.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	18
07.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధులు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	21
08.	సమాధి లీల	శ్రీ డబ్బు.రామకృష్ణ	23
09.	మాతృదేవి బిహ్య సస్థితిలో దత్త జయంతి వేడుకలు!	శ్రీమతి టి.పద్మావతి	25
10.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి పిసుపాటి సుబ్రమ్య	27
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ దామోదర్	28

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా ఏత్తికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అజ్ఞప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యతలు.

పరిప్రేక్ష

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్స్‌రాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- సాయిచిత్రము ప్రతిదాని మీద ముఖ్యమైన ఆ కాగితాలు చెత్తలో పడతాయి, అది తప్ప గదా?

- జి. పిచ్చయ్య (ఖమ్మం)

జవాబు :- సాయి ఎప్పుడూ సర్వగతుడే - ఆలయాలు, జీవులు, ధూళి రేణువుల దగ్గరనుండి ఆయనే - ఆ సంగతి గుర్తుంచుకునే సాధనయే మనం ముఖ్యమైన బొమ్మలు. చెత్తలో కూడా ఆయనే వున్నాడన్న ఎరుక కల్గించడానికి అటీ పనికివస్తుంది. ఆ దృష్టి కలిగియుంటేచాలు. అది మరవడమే నిజానికి సాయిని చెత్తకుప్పలో పడవేయడం వంటిది.

నామదేవుడికి ఒక శివాలయంలో విలోభాకేశుడనే

పండు ముసలి శివలింగంపై కాళ్ళు పెట్టుకు పడుకొని దర్శనమిచ్చాడు. నామదేవుడు అభ్యంతరం చెబుతే శివుడు లేనిచోట తమ పాదాలుంచమని కోరాడు. నామదేవుడతని పాదుకలు ఎక్కడ పెడితే అక్కడ శివలింగం ప్రకటమై నామదేవునికి జ్ఞానోదయమైంది. ఆ దృష్టి కలిగేలోగా యివస్థి తప్పవు. ముఖ్యమైన కొన్ని నష్టాలు, ముఖ్యమైనకుంటే కొన్ని నష్టాలు వున్నాయి. ప్రతిదానిని సాధనంగా మల్చుకుంటూ పోవాలి. ●

ప్రశ్న :- నాకు ప్రశాంతమైన ఆత్మము జీవితమూ, భగవంతుని సేవ కావాలన్నిస్తున్నది. నేనేమి చేయాలి?

- హి. నీలవేణి, 10వ తరగతి, హైలపరం డామ్

జవాబు :- చక్కని ఆత్మము జీవితం అంటే ఉద్యోగంచేసి, లిట్రేరు అయి ఫించను తీసుకోవటం, ప్రశాంతమా జీవించటంలాంటిది. అది హాయిగానే వుంటుంది. కానీ అలా ఫించను రావాలంటే అంతకుముందు చక్కగా ఉద్యోగం కష్టపడి చేయాలి. అందుకు అంతకుముందు చక్కగా చదువుకోవాలి. అలా చేయనివాలకి జీవితాంతమూ కష్టము చేసికొని చాలీచాలని బ్రతుకు తప్పదు. అలానే మనం ఈ చదువులు చక్కగా చూచుకుంటూనే మిగిలిన నా రచనలు చచిని ధర్మం తప్పక 'సాయిప్రభోదామృతంలో' చెప్పినట్లు, ఈ ప్రపంచంలోని కష్టసుఖాలు ఎదుర్కొంటూ జీవించాలి. ఇది కష్టమన్నించినా బలాన్ని పెంచుకునే వ్యాయామం వంటిది.

చివరకు కష్టాల రూపంలో వెనుకటి పాపాలు కడిగేసుకున్నాక, మనమాచరించినధర్మం పేరునపుణ్యం పేరుకొని ఫించనులాగ ఆత్మము జీవితాన్ని తగిన సమయంలో యిస్తుంది. అప్పడు పరిస్థితులు వాటికవే సాయి దయవలన అనుకూలిస్తాయి. ఈలోగా అందుకోసం ప్రయత్నిస్తే పాపం పెరుగుతుంది - వాడని కత్తి తుప్పు పట్టినట్లు, వ్యాయామం లేని శలీరం బలహీనమై, రీగాలు వచ్చి ముసలితనంలో బాధపడవలసి వచ్చినట్లు. కనుక జీవిత కష్టసుఖాలలో వుంటూనే వాటిని న్యాయంగా ఉపయోగించుకొని, ఆత్మబలాన్ని, ఆరోగ్యాన్ని పెంచుకోవాలి. అదెలాగో నా రచనలలో వున్నది. ●

(ఫెబ్రవరి 2015 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

శ్రీ సాయినాథుడు

వెలగంచన జూన్జూబ్రామ

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

ఒ 1963వ సంవత్సరము, ఫెబ్రవరి తొమ్మిదవ తేది. ఉదయం సుమారు 7:30 గంటలు. శిలాంగీలో సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుని సమాధి మంబిరంలో పోరతి, అజ్ఞావేకము పూర్తవడంతో భక్తులందరూ వెళ్ళిపోయారు. అందుకని సమాధి మంబిరం ప్రశాంతతను సంతలించుకున్నారు. సమర్థ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుడు వేబిక మీద విగ్రహారూపంలో ఆసీనులై కనిపించి కనిపించని చిరునవ్వు చించిస్తూ అలోకిక దృష్టిని సాచిస్తున్నారు. ఆయన ఎవరి కోసం ఎదురు చూస్తున్నారో, ఏ పిచ్చుకకు దారం కట్టి లాగుతున్నారో అప్పుడు ఎవరికి తెలుసు!

సలగ్గా అప్పుడే సమాధి మంబిరం యొక్క ఉత్తర ద్వారం నుంచి ఒక యువకుడు మంబిరం లోపలకు ప్రవేశించాడు. దక్కిణ ద్వారం నుంచి బయటకు వెళ్ళాలని అతని ఉద్దేశ్యం. కానీ సమర్థ సద్గురువైన సాయి పిలువును అతను మాత్రం ఎలా తప్పించుకోగలడు? అందుకే అతడు మధ్యలోనే సమాధి మంబిరంలో ప్రతిష్ఠితమైన శ్రీ సాయినాథుని విగ్రహాన్ని చూడాలనే కుతూహలంతో మంబిరం లోపలికి ప్రవేశించాడు.

సుమారు 25సం||ల వయస్సుగల అతనిలో

నిర్మిష్టమైన వ్యక్తిత్వంతో కూడిన ఆత్మవిశ్వాసం తొణికిసలాడుతున్నారు. ఈ నిశితమైన దృష్టితో విగ్రహారూపంలో పున్న శ్రీ సాయినాథుని వ్యక్తిత్వాన్ని అంచనా వేయాలని అతని సంకల్పం. కానీ బాబా సంకల్పం ఏమిటో! సమాధి మంబిరం లోపలికి ప్రవేశించిన అతడు సాయి విగ్రహానికి ఎదురుగా కుడివైపున పున్న స్తంభం ద్వారా నిలబడి ఆ విగ్రహం యొక్క కళ్ళలోకి తన దృష్టిని సాచించాడు. ‘నాపై నీ దృష్టి నిలుపు, నేనూ నీపై నా దృష్టి నిలుపుతాను’ అన్న సాయి తన మాటను అక్షరాలా నిలబెట్టుకున్నారు. ఆయన తన కృపాదృష్టిని ఆ యువకునిపై ప్రసరింపజేసారు! అంతే! అతనికి ఏమి జిరుగుతున్నదో అతనికి తెలియదు! నిలబడిన అతడు కూర్చుండిపోయాడు. కళ్ళ తెలిచి చూస్తున్న అతడి కళ్ళ మూతబడ్డాయి. విశ్వమంతా ఏ మహాత్మర చైతన్యంతో చేయబడిన అదే సాయి రూపమని, సాయి నిజతత్త్వమని, అదే తాను కూడా అసీ అతనికి అనుభవమైంది. అలా 5,6 గం||ల సేపు అతడు సమాధి స్థితిలో పుండిపోయాడు!!

అంతటితో సృష్టితత్త్వం గూల్చి, భగవంతుని గూల్చి అంతకుముందు అతడు చేసిన అన్యేషణ పూర్తయింది. అతి స్పష్టమైన, నిర్మిష్టమైన సిద్ధాంతం అతనిలో రూపుద్దకుంది.

అంతటితో అతని జీవితమే మాలిపోయింది!

అతని పేరు ఎక్కిరాల భరద్వాజ. అతనికాలేజీలో అధ్యాపకునిగా పనిచేస్తున్నాడు. అతడు సాంప్రదాయకమైన వైష్ణవ కులంలో జన్మించినప్పటికీ తన 16వ ఏట జిలగిన ఒక దుర్భటన వల్ల భగవంతుని ఆస్తికత పట్ల సంశయాత్మకుడై, సృష్టితత్త్వాన్ని గూర్చి నిరంతరానేషణతో ఒక నిర్ద్ధపమైన అవగాహనకు వచ్చిపున్నాడు. తనకు భగవంతుని పట్ల, బాబాల పట్ల విశ్వాసం లేనప్పటికీ కేవలం తన అన్నగాలి బలవంతంపై ఆయనకు తోడుగా మాత్రమే శిలిడి వచ్చాడు. అయితే సాయినాథుని వద్ద కలిగిన అనుభవంతో అతడు పూర్తిగా మాలిపోయాడు. ఇప్పుడతడు పూర్వపు భరద్వాజ కాడు, శ్రీ సాయినాథునికి ప్రతిరూపంగా రూపుబిద్ధుకున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, శ్రీ సాయి మాస్టరుగారు.

ఆ రోజున శ్రీ సాయినాథుని సంపూర్ణ అనురూపాన్ని పాంచిన ఆయనకు అప్పటినుంచి మరొక ధ్యానే లేదు. నిరంతరం సాయిని గూర్చిన తలంపులే! ఆయన దర్శనం మళ్ళీ మళ్ళీ చేసుకోవాలనే తపన! అందుకని అవకాశం పున్నప్పుడల్లా శిలిడి వెళుతుండేవారు. తనిటిరీ సాయిని దల్చించుకునేవారు. అయినా ఆయనకు తృప్తి కలిగేటి కాదు. బాబాను సశరీరులుగా దల్చించలేకపోయానే అన్న బాధ కలచివేస్తుండేది. అందుకని సశరీరులైన అంతటి మహాత్ముల దర్శన భాగ్యాన్నానా ప్రసాదించమని శ్రీసాయినాథుని ప్రార్థించారు. అప్పటినుంచి మహాత్ములు ఎక్కడ వున్నారో అన్వేషించి, ఎక్కడ వుంటే అక్కడకు పరుగులు తీసేవారు. అలా ఆయన ఎంతోమంది మహాత్ములను దల్చించారు. వాలిలో శ్రీ ఆనందమాయి అమ్మ ఒకరు. శ్రీ ఆనందమాయి అమ్మ నైమిశారణ్యానికి పచ్చి వున్నారని, ఆమెను దల్చించదలచినవారు అక్కడకు పచ్చి అమ్మ దర్శనం చేసుకోవచ్చసి వార్తాపత్రికలోని ప్రకటన చూసి అమ్మ దర్శనార్థమై వెళ్ళారు. అక్కడ అమ్మ సన్నిధిలో శ్రీ అఖండానంద సరస్వతి అను మహానీయుడు ప్రతిరోజూ భాగవత ప్రవచనం చేసేవారు. ఆయన తన ప్రవచనంలో ఒకసాలి సమాధి చెంబిన మహాత్ములు లౌకికమైన కోలికలు మాత్రమే తీర్పగలరని, ఆత్మసాక్షాత్కారం ప్రసాదించజాలరని చెప్పారు. అది విన్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి తాము గురువుగా తలుస్తున్న శ్రీ సాయిబాబా అటువంటి స్థితిని ప్రసాదించలేరా అన్న సందేహం కలిగింది. ఆయనకు

సాయిబాబా వద్ద కలిగిన అనుభూతి ఆయన దల్చించిన ఇతర మహాత్ముల వద్ద కలగలేదు. మరి ఇంకెపలని ఆశ్రయించాలి? అన్న సంశయంతోనూ, సంబిర్ధంలోనూ, ఆయన వుండగా ఒకసాలి పూజేలో వున్న శ్రీ గుళవణి మహారాజ్ ను దల్చించడం జిలగింది. ఆయన దత్తోపాసకులైన శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతి స్వామి ముఖ్య శిష్యులు. ఆయన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని చూస్తునే, ‘సాయిబాబా కా బేటా’ అని ఆపోనించారు. ఆ తర్వాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమస్య విని, శ్రీ సాయి విషయంలో అట్టి సంశయం అవసరం లేదని, ఆయన సమాధి అనంతరం కూడా ఆత్మానుభూతిని ప్రసాదించగల సమర్థ సద్గురువసీ చెప్పారు. అంతేగాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఆయన తమ గురువైన వాసుదేవానంద సరస్వతి స్వామి రచించిన ‘శ్రీ గురుచలత్తు’ కూడా ప్రసాదించారు.

ఆ తర్వాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ‘శ్రీ గురుచలత్తు’ పారాయణ చేశారు. అప్పుడొక రాత్రి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి శ్రీ సాయి స్వప్న దర్శనమిచ్చి, “సీకు గురువు లభించలేదని బాధపడతావెందుకు? నేనున్నాను కదా!” అని మూడుసార్లు చెప్పారు. సమర్థ సద్గురువైన శ్రీసాయినాథుడు స్వప్నదర్శనమిచ్చి స్వయంగా ఆయన గురువు తామేనని స్వప్పంగా తెలియజేయడంతో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ఆనందానికి అవధులులేవు! అప్పటి ఆయన స్థితి ఎలా వుంది మనం ఊహించడం కష్టమే! అప్పటి నుండి ఆయనకు శ్రీ సాయిబాబాను సశరీరులుగా దల్చించాలన్న కోలిక నశించింది. అంటే బాబా ఆయనకు శాంతి ఆనందాలను ప్రసాదించారన్నమాట!

“ఆ స్వప్నం తర్వాత మీ స్థితి ఎలా వుంది?” అని అడిగితే, “అప్పటినుంచి అంతులేని ఆనందం నా స్వంతమైంది. ఏ కోలికా నాలో మిగలలేదు. శాశ్వత ఆనందమే!!” అన్నారు. నిజమే! అది ఆయనలో స్వప్పంగా కనిపిస్తున్న వుండేది. ఎటువంటి పరిస్థితికి ఆయన చలించడం ఎవరూ చూసివుండరు. నిరంతర ఆనందమే ఆయన. “అయితే ఈ విషయం ఎప్పుడూ ఎవలికి చెప్పలేదేమిటి?” అని అడిగినప్పుడు, “చెప్పడానికి ఏమున్నాచి? ఎవలితో చెప్పాలి? ‘వేరు’ అనిపిస్తే కదా!” అన్నారు. అలాగే ఒకసాలి ఒకరు, “మీరు పాందవలసింది పాందారా?” అని ఆయనను ప్రశ్నించినప్పుడు ఆయన తమ హృదయంపై చేయి

పెట్టుకుని, “పాందాను!” అని స్పష్టంగా చెప్పారు.

“ఎవరు నా శిష్యులనేటి? అటువంటి వాడు నాకు ఒక్కడు కూడా దొరకలేదు” అని శ్రీ సాయినాథుడు చెప్పారు. అటువంటి శ్రీ సాయినాథులే స్వయంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ఆయన గురువు తామేనిస్పష్టం చేశారంటే ఎట్టకేలకు శ్రీ సాయినాథునికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శిష్యులుగా లభించారన్నమాట!

ఒక జీవీతి మరొక జీవీతిని వెలిగించగలదు. అప్పుడు వెలిగింపబడిన జీవీతి మొదటి జీవీతికి ప్రతిరూపంగానే ప్రకాశిస్తుంది. అలాగే సద్గురువు శిష్యుళ్ళి తమంతటివానిగా చేస్తారని పెద్దలు చెబుతారు. సమర్థ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని తమ ప్రతిరూపంగా చేసారనడంలో ఎటువంటి సందేహమూ లేదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి చత్రతలో ఇందుకు ఉదాహరణలు ఎన్నో వున్నాయి.

ఆయన సద్గురు సాయినాథుని వలనే ఎన్నోలలు ప్రదిఖించారు. వారు చేసిన కొన్ని లీలలను ఇప్పుడు చెప్పుకుండాం.

ఒంగోలులో నివసిస్తున్న శ్రీమతి సరోజనమ్మగాలికి ఐదుగురు ఆడపిల్లలు. ఇద్దలికి వివాహాలైనాయిగాని మిగతా ముగ్గులకీ పెళ్ళిళ్ళ అవడం కష్టమైంది. ఒకసాలి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు ఆమె వచ్చి తన ముగ్గురు ఆడపిల్లల వివాహాలు సమస్యగా వున్నాయని, వారికి ముప్పె సం॥లు శైబడ్డాయని, అందుకని ఆ విషయమై తనక్క చాలా బిగులుగా వున్నదని బాధపడ్డారు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆమెకు ధైర్యం చెబుతూ, “ఏమీ బిగులుపడకమ్మా! ఇద్దరాడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళ త్వరలోనే వెంట వెంటనే అవుతాయి” అన్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్టీ వెంట వెంటనే ఇద్దరాడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళ అయ్యాయి.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సర్వజ్ఞాలైనప్పటికీ ఏ విషయమైనా - స్పష్టంగా చెప్పేవారు కాదు. సూచనగా మాత్రమే తెలియజేసేవారు.

ఒకసాలి మల్లాబి సీతారామయ్యగారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గర కూర్చుని వున్నారు. అప్పుడే ఖానేదవతి, ద్వారకలు తమ స్నేహితుల ఇంటికి వెళతామని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో చెప్పారు. అది వినిన సీతారామయ్యగారు వాళ్ళను తన బండిపై తీసుకువెళ్ళి బింపి వస్తానని చెప్పారు.

అప్పుడు మాస్టరుగారు, “నువ్వోద్దులే, నిన్ననే ప్రయాణం చేసి వచ్చావు రెస్ట్ తీసుకో!” అన్నారు. అందుకు ఆయన, “ఏం ఫర్మలేదు సార్! బింబి వస్తాను” అని మళ్ళీ అన్నారు. అప్పుడు కూడా మాస్టరుగారు, “వద్ద సీతారామయ్య! పిల్లల్ని ఎవరో ఒకరు తీసుకువెళతారులే, నువ్వోద్దులే!” అని మళ్ళీ చెప్పారు. ఆయినా ఆయన ఏమీ ఫరపాలేదని చెప్పి పిల్లల్ని తన స్వాతంత్రు మీద తీసుకువెళ్ళారు. పిల్లల్ని బింబి తీసుకువెళ్ళారు. అప్పుడు వారికి అర్థమైంది.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు బాబావలనే ఒక్కిక్కప్పుడు అపధ్యమైన ఆపోరంతో వ్యాధులు తగ్గించేవారు. ఉచ్చులూలివాలి పాలెంకు చెంబిన బోడయ్య అనే అతను రక్త బిరేచనాలతో బాధపడుతున్నాడు. ఒకసాలి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆ ఉఱలలోని ఒకలింటికి సత్యంగానికి వెళ్ళారు. అప్పుడతడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దర్శనం చేసుకున్నాడు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అతనిని “బాగున్నావా?” అని అడిగారు అప్పుడతడు తనకు నెలరోజులుగా రక్త బిరేచనాలు ఆవుతున్నాయని, ఏ మందులు వాడినా ఏమాత్రం తగ్గడం లేదని, చాలా బాధపడుతున్నాననీ విన్నవించుకున్నాడు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆ వ్యాధికి ఒక అపధ్యమైన పదార్థం చెప్పి, దానిని తీసుకోమని, దానితో తగ్గిపోతుందనీ చెప్పారు. అతడలానే చేసాడు. చిత్తంగా అతని వ్యాధి తగ్గిపోయింది!

యన్న. బాబూవలీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని తరచుగా దల్చిస్తూ వుండేవాడు. ఒకసాలి వాలింటికి ఒక సాధువు వచ్చి అతనికి త్వరలోనే పెళ్ళి ఆవుతుందని, ఒక జిడ్డ పుడుతుందనీ చెప్పాడు. అలాగే అతనికి వివాహం అవడం, ఒక జిడ్డ జస్వించడం జిలిగింది. జిడ్డ పుట్టిన 10వ రోజున ఆ సాధువు ఇతని ఎదులింటికి వచ్చి పీలింటిలో ‘గులాబి’ వున్నదని, పులిటింటికి తాను వెళ్ళననీ చెప్పి వెళ్ళాడు. తర్వాత ఆ జిడ్డకు 30వ రోజున పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గరకు పాపను తీసుకువెళ్ళి ఆయనను పాపకు పేరుపెట్టమని అడిగారు. ఆయన పాపకు ‘గులాబి’ అని పేరు పెట్టారు. ఆ సాధువు చెప్పిన విషయం పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలకి ఎప్పరూ చెప్పలేదు. ఆయినప్పటికీ ఆ పేరే ఆయన పెట్టడం వారికి ఆశ్చర్యం కలిగించింది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, ఆ సాధువు

ఒక్కరేనన్నమాట!

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పిన ఒక్క మాటలో ఎంతటి సమస్య అయినా తీరపలసినదే. ఒకామెను భర్త వచిలేశాడు. ఆమె ఆయనతో కలిసి వుండడానికి ఎంతగానో ప్రయత్నించింది. కానీ 20సం॥లైనా ఆయన ఆమె ముఖం కూడా మాడలేదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి గులంబి విని ఆమె ఆయన దర్శనం చేసుకుంది. అప్పుడు ఆమె మాస్టరుగాలితో తన పలిశ్చితిని వివరించి తనకు ఒక ఆడపిల్ల పున్నదని, ఆ పిల్లకు 20సం॥ల వయస్సు వచ్చింది, కనుక వివాహం చేయాలనుకుంటున్నానని, కాని తండ్రి లేకపోవడంతో ఎలా చేయాలో అర్థం కావడం లేదని, తన పలిశ్చితి తెలిసి ఎవరు చేసుకుంటారో అని భయంగా పున్నదని, ఆ విషయమై తాను చాలా చింతిస్తున్నానని తన గోడు విన్నవించుకున్నది. అప్పుడు మాస్టరుగారు ఆమెతో, “ఏం ఫర్మాలేదమ్మా! నువ్వు ‘శ్రీ సాయి లీలామృతం’ పారాయణ చేస్తుండు. ఆయన తప్పక వస్తాడు. మీ అమ్మాయి పెళ్ళి చక్కగా జరుగుతుంది. బాబా పుండగా మనకేమి బిగులు?” అని అభయమిచ్చారు. తరువాత ఆమె శ్రీ సాయిలీలామృతం పారాయణ చేయడం ప్రారంభించింది. కొన్ని పారాయణలు అయ్యేటప్పటికి కలలో కూడా వస్తాడని భావించని ఆమె భర్త తిలిగి వచ్చాడు. వాళ్ళ అమ్మాయి పెళ్ళి ఘనంగా జిలిగింది.

శ్రీ రామచంద్రరావు విద్యానగరు కాలేజీలో మాస్టరుగాలి దగ్గర చదువుకున్న విద్యాల్సి. మాస్టరుగాలి దగ్గరకు తరచూ వస్తుండేవాడు. ఆ తర్వాత అతను తిరుపతిలో పాశ్చాత్య రాంధ్రయేషన్ చదువుతున్నప్పుడు ఒకసారి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తిరుపతికి స్పాట్ వాల్యూయేషనుకి వచ్చారు. అప్పుడు అతను మాస్టరుగాలిని కలుసుకున్నాడు. వాల్ఫ్రెడ్రూ ఒకసారి ఒక పాశీటల్ పైనుంచి కీందకు బిగుతున్నారు. బయట పెద్ద వర్షం కురుస్తున్నది. వాళ్ళకు బయటకు వెళ్ళవలసిన పని పున్నది. రామచంద్రరావు, “ఇంత వర్షంలో ఎలా వెళతాం సార్!” అన్నాడు సందేహిస్తూ. అప్పుడు మాస్టరుగారు, “ఏం ఫర్మాలేదు, వర్షం ఆగిపోతుందిలో!” అన్నారు. అంతే! పైనుంచి మెట్లు బిగి వచ్చేసులికి చిత్తంగా వర్షం ఆగిపోయింది. ఒక్క బినుకు కూడా రాలడంలేదు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమర్థులు. ప్రకృతిని కూడా వారు

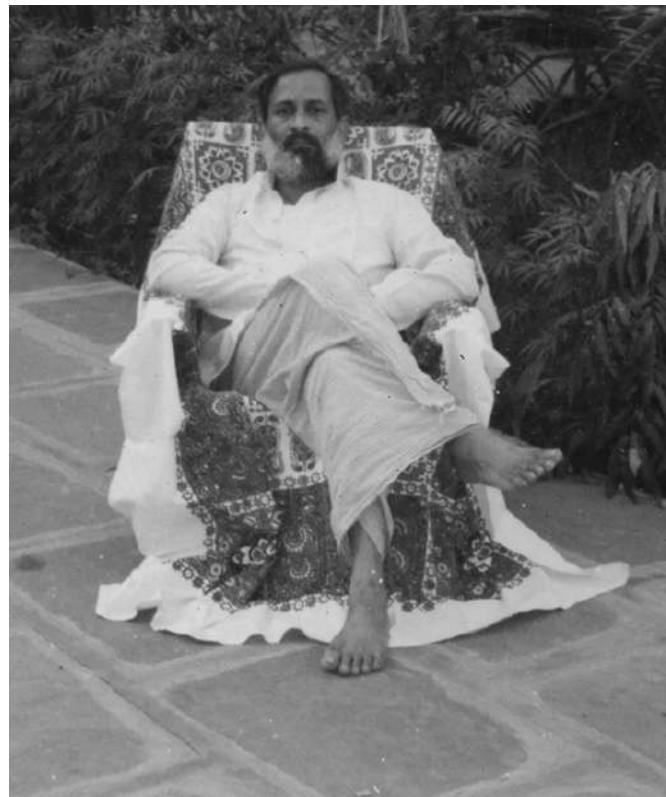
నియంత్రించగలరు!

రఘురామరాజు అనే అతను విద్యానగర్ కాలేజీలో మాస్టరుగాలి స్టూడెంట్. అతడు మాస్టరుగాలి పట్ల ప్రభావితుడై, మాస్టరుగాలి దగ్గరకు సత్యంగాలకు వస్తుండేవాడు. అతనికి వన్న ఒక సమస్యను నివారించుకోడానికి అబీ బాబాగారనే సాధువు దగ్గరకు వెళ్ళడు. ఆయన ఖురాన్ లోని ఒక మంత్రం చెప్పి దానిని 40 రోజులపాటు ఆయన దగ్గరవుండి ప్రతిరోజూ అర్ధరాత్రి 12గం॥లప్పుడు జపం చేయమన్నారు. అతడు అలాగే చేశాడు, కానీ పలితం లేకపోయింది. తరువాత మాస్టరుగాలి దగ్గరకు వచ్చి జిలిగిన విషయం చెప్పాడు. అప్పుడాయన, “ఆయన సీకిచ్చిన మంత్రం ఏమిటి?” అని అడిగారు. ఎవ్వలికీ చెప్పవద్దున్నారని అతడు చెప్పాడు. అప్పుడు మాస్టరుగారు, “నాకు కూడా చెప్పవద్దున్నారా?” అని అడిగారు. అతడు, “అవును సార్, ఎవరికీ చెప్పవద్దున్నారు” అని మళ్ళీ చెప్పాడు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “ఐతే చెప్పవద్దులే! అని, ఇంట్లో నుంచి ఒక పాత సిగరెట్ ప్యాకెట్ ను తెప్పించారు. అట అతనికిస్తూ, “ఇదేనా సీకు ఆయన యిచ్చిన మంత్రం?” అని చూపించారు. అట చూసి అతడు ఆశ్చర్యపోయాడు. కారణం అబీబ్ బాబా చెప్పిన మంత్రం సలగ్గా అదే! పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సర్వజ్ఞులు. అతనికి అబీబాబా ఏ మంత్రాన్ని ఇప్పబోయేబి కూడా ఆయనకు తెలుస్తుమాట!

ఒక సాయి భక్తుడు వాలింటికి సమీపంలోని ఒకలింటికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వస్తున్నారని తెలిసి అల్లలి చిల్లరగా, నాస్తికుడిగా తిరుగుతున్న తమ పిల్లవాడికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దర్శనం చేయించాలని తీసుకెళ్ళడు. అప్పుడే ఆ ఇంట్లో వున్న చిన్న పిల్లవాడు జ్యారంతో బాధపడుతున్నాడు. జ్యారం తీవ్రమవడంతో పిట్ట కూడా రావడం మొదలయ్యాయి. ఆ పిల్లవాడిని వెంటనే ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్డామనుకున్నారు. అట గ్రామం కావడంతో ఎంత ప్రయత్నించినా ఎలాంటి వాహనమూ లభించలేదు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆ ఇంటి డాబామీద కూర్చొని ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్నారు. ఏమి చేయాలో తెలియక అందరూ అందోళన పడుతుండగా ఒకాయన ఆ పిల్లవాడిని భుజింపై వేసుకుని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు పడించాడు. అప్పుడు అట చూసిన ఆ నాస్తిక యువకుడు, “డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళకుండా ఈయన

దగ్గరకు తీసుకెళితే ఈయనేం చేస్తాడు?" అని మనస్సులో అనుకున్నాడు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, "శిల్పవాడికి ఏమైంది?" అని ఆడిగారు. విషయం చెప్పగానే, "ఏమీ భయంలేదు. బాబుకు ఏమీకాదు. గాలి తగిలేలా పడుకోబెట్టండి, చాలు" అంటూ కొంచెం బోట్టు పెట్టారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలపై విశ్వాసంతో వాళ్ళు పిల్లవాడిని తీసుకెళ్ళి మంచంపై పడుకోబెట్టారు. 'ఈయన అంత కాన్ఫిడెంట్ గా (confident) చెబుతున్నారు, డాక్టరుకు చూపించకపోతే ఎట్లా?' అని ఇతనికి సందేహంగా పున్నది. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు కొండి నిమిషాలలో ఆ పిల్లవాడికి ఫిట్స్ ఆగిపోయాయి. మరునాడు ఉదయానికల్లా ఏ మందూ లేకుండానే జ్వరంకూడా పూర్తిగా తగ్గిపోయింది. ఇదంతా స్వయంగా చూచిన ఆ నాస్తిక యువకునికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలపై విశ్వాసం కలిగింది. ఆ తరువాత అతడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల భక్తుడు అయ్యడనడంలో సందేహమేమున్నది?

నిడదవోలుకు చెందిన యస్.వి.యస్.యస్ సుఖ్యరావు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని చూడలేదు. అయినప్పటికీ ఆయన గులంచి విన్న అతడు వాల ర్థంధాలను పారాయణ చేస్తుండేవాడు. ఒకరోజు స్వప్నంలో అతనికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు దర్శనమిచ్చారు. కలలోనే నిద్రపోతున్న అతనిని నిద్రలేపి తమతో రమ్మన్నారు. వాలద్దరూ విశాఖపట్టం వెళుతున్న దైలులో ప్రయాణం చేస్తుండగా ఒక స్నేఘనులో అతనితోపాటు మాస్టరుగారు కూడా బిగి అక్కడికి కొంచెం దూరంలోపున్న ఒక దేవాలయాన్ని అతనికి చూపించి అక్కడ దేవుని దర్శనం చేసుకొని మూడు ప్రదక్షిణలు చేసుకొని రమ్మన్నారు. అతడు చేసి రాగానే, "ఆ స్వామి ఎవరో తెలుసా?" అని ఆడిగారు. అతడు తెలియదని చెప్పగానే ఆయన, "సింహపలం అప్పన్న" అని చెప్పారు. అలా అతనికి స్వప్నంలోనే సింహపలక్షేత్ర దర్శనం చేయించారు. అలాగే మరొకసాలి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలో కన్చించి అతనిని ఒక ప్రదేశానికి తీసుకెళ్ళారు. అక్కడ వున్న ఒక నది ఒడ్డుకు అతనిని తీసుకెళ్ళి, "ఇది ఏ నది?" అని ఆడిగారు. అతడు "నాకు తెలియదు" అన్నాడు. అప్పుడు, "బాగా ఆలోచించి చెప్పు" అన్నారాయన. అప్పుడు ఆలోచించి

"గంగానది" అన్నాడు. అప్పుడు మాస్టరుగారు అతనిని జాట్టుపట్టుకుని మూడుసార్లు నభిలో ముంచి పైకి తీశారు. వెంటనే అతనికి స్వప్నం ముగిసింది. ఆ తర్వాత అతడు ఒక సినిమాలో కాశీనగరాన్ని చూసి అనే తనకు మాస్టరుగారు దల్చింపజేసిన క్షేత్రం అని తెలుసుకున్నాడు.

శ్రీమతి విజయ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గరకు వస్తుండేబి. సాయిలీలామృతం ఆమె పారాయణ చేయాలనుకున్నది. కానీ చాలాకాలం ఆమెకు ఆ ర్థం కొనడానికి పీలుపడలేదు. ఒకరోజు రాత్రి ఆమె స్వప్నంలో ఒక దేవాలయంలో జిలగే శుభకార్యానికి వెళ్ళింది. అక్కడ వున్న కార్యానిర్వాహకులలో ఒకరు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల లాగానే వున్నారు. ఆయన కొన్ని పుస్తకాలను కట్టలు కట్టి ఎక్కడికో పంపుతున్నారు. దానిని చూస్తున్న ఆమెకు, 'పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఇన్ని పుస్తకాలు ఎవరికో పంపుతున్నారు. కాని నా వద్ద ఒక్క పుస్తకం కూడా లేదే! నాకు ఒక పుస్తకమైనా యిస్తే బాగుండు!' అని బాధపడింది. వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆమెవైపు చూసి, "ఏమిటలా మాస్తున్నావు? నీకు ఇవ్వలేదనా? వస్తాయిలే!" అంటూ తమ వేతిలో మిగిలిన ఒకే ఒక్క పుస్తకం ఆమెకు చూపిస్తూ, "ఇదిగో, ఈ ఒక్క పుస్తకం మిగిలింబి, తీసుకో!" అంటూ

ఆమెకిచ్చారు. చిత్తంగా ఆ మరునాడే ఆమె స్నేహితుడు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు రచించిన ‘శ్రీ సాయిలీలామృతం’ ర్షంధాన్ని ఆమెకు బహుమతిగా యిచ్చాడు.

చీరాల వాస్తవ్యరాలు శ్రీమతి బందా ఆదిలక్కి ఒకసాి మరికొంతమంచితో కలిసి శిలాండ్రీ వెళ్ళాలనుకున్నాయి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆమెకు స్వప్నదర్శనమిచ్చి ఇప్పుడు శిలాండ్రీ వెళ్ళాలనుకున్నాయి. అప్పుడు ఆమె, “అదేమిటి మాస్టరుగారు, మేము ఎంతోకాలంనుండి వెళ్ళాలనుకున్నాయి. అప్పుటికి ముహూర్తం కుబిలంబి. అయినా మేము శిలాండ్రీ వెళ్తున్నట్లు మీకవరు చెప్పారు?” అన్నదామె. “నాకెవరు చెప్పాలి? మీ అందలి యోగక్షేమాలు చూసే బాధ్యత నాబి గనుక నేనే చెబుతున్నాను” అన్నారాయన. అంతటితో ఆమె స్వప్నం ముగిసింది. శిలాండ్రీ వెళ్లేకపోతున్నందుకు బాధపడుతూనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఎందుకలా చెప్పారోనని వారు ప్రయాణం మానుకున్నారు. సలిగ్గా ఆ మరుసటి రోజే మహారాష్ట్రలో పెద్ద భూకంపం వచ్చి కొన్ని వేలమంది మరణించారు! పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తమ భక్తుల బాధ్యత వహిస్తారు, యోగక్షేమాలు స్వయంగా చూసుకున్చారు.

ఏలూరు వాస్తవ్యుడు కృష్ణమోహన్ ఒకరోజు స్వప్నంలో శివాలయానికి వెళ్ళాడు. కాని జనసందడి ఎక్కువగా వుండడంతో దర్శనం చేసుకోలేకపోతున్నాడు. ఇంతలో ఆ దేవాలయంలో పనిచేసే ఒకతను కృష్ణమోహన్ చేయిపట్టుకుని వేరే దాలిలో తీసుకెళ్ళి శివుని దర్శనం చేయించాడు. అక్కడ అతనికి శివలింగం బదులు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు దర్శనమిచ్చారు. తర్వాత కొన్నాళ్ళకు విజయవాడలోని భవానీపురంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి విరుపూ ప్రతిష్ఠ జరుగుతున్నదని తెలిసి అక్కడకు వెళ్ళాడు. కాని అక్కడ కూడా భక్తులు విపరీతంగావుండి అతనికి లోపలికి వెళ్ళే అవకాశమే రాలేదు. ఇంతలో ఒక సాయిభక్తుడు అతనిని లోపలికి పిలిచి మాస్టరుగాలి విరుపూం దగ్గరే కూర్చునే అవకాశం కల్పించాడు. ఆ విరుపోన్ని చూసిన అతనికి ఆశ్చర్యమేసింది. అతనికి కలలో శివునికి బదులుగా కనిపించిన స్వరూపమే అటి!

దత్తపొదుకొ శ్రీనివాసులు ఒకసాి బ్యాంక్ లోన్ (bank loan) కు అప్పె (apply) చేసాడు. అందరూ తెలిసిన వారైనప్పటికీ లోన్ (loan) రావడానికి ఎవ్వరూ సహాయం

చేయలేదు. ఎంతకాలం గడచినప్పటికీ లోన్ శాంక్షన్ (loan sanction) కాలేదు. అతడు ఈ విషయమై ‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’, ‘శ్రీగురుచరిత్ర’పారాయణచేస్తుండగా ఒకరోజు స్వప్నంలో మాస్టరుగారు దర్శనమిచ్చారు. ఆయన బాబా గుడిలోంచి బయటకు వస్తున్నారు. “మాస్టరుగారు, ఏమిటిలా వచ్చారు?” అని ఇతను అడిగాడు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “బాగున్నావా? ఇంతకు నీకు లోన్ శాంక్షన్ చేసారా? సరే, నువ్వు రేపు బ్యాంక్ కి వెళ్ళి డబ్బులు తీసుకొచ్చుకో ఫో” అన్నారు. అప్పుడతడు, ““మాస్టరుగారు, వాళ్ళు నాకు లోన్ ఇవ్వకుండా తిప్పిస్తున్నారు” అన్నాడు. అందుకు మాస్టరుగారు, “లేదురా, నేను చెప్పాను. నువ్వు రేపు బ్యాంక్ కి వెళ్ళి డబ్బులు తెచ్చుకో, ఇస్తారు” అన్నారు. మరునాడు మాస్టరుగారు చెప్పారు కదా అని అతడు బ్యాంక్ కి వెళ్ళగానే వాళ్ళు చెక్ (cheque) తీసి చేతిలో పెట్టారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నిత్యసత్యలు.

డాక్టర్ నరసింహాంగాలి వచనగాలి అబ్బాయి నెల్లూరులో ఎంసెట్ కోచింగ్ తీసుకుంటున్నాడు. అతనికి రోజూ హైపీవర్ వచ్చేటి. మందులిస్తూ రోజూ రాత్రిపూట లాడ్జిలో సెలైన్ పెట్టేవారు. అతనికి మరునాడు ఉదయం బెనారెస్ లో పరీక్ష వుంది. వాళ్ళ నాన్నగారు పరీక్షకు వెళ్ళవద్దన్నా కూడా అతడు వెళ్ళాడు. డాక్టర్ నరసింహాంగారు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు వెళ్ళి, “మాస్టరుగారు! శ్రీనివాసుకి బాగోలేదు. ఈపాటికి వాడు పరీక్షకు వెళ్ళిపుంటాడు. మీరు ఆశీర్వదించండి” అన్నారు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నరసింహాంగాలి చేతిలో ఊటి పెట్టి ఆ పిల్లవాడే పెట్టుకుంటున్నట్లు నరసింహాంగాలినే భావన చేస్తూ నోట్లో వేసుకోమన్నారు. ఆయన అలాగే చేసారు. ఆశ్చర్యం! పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఊటి పెట్టి పెట్టుకోమన్న క్షణంనుంచే అక్కడ బెనారెస్ లో పరీక్ష రాస్తున్న అతనికి జ్వరం తగ్గిపోయింది. ఆ తరువాత అతనికి జ్వరమే రాలేదు. అతనికి ఆ పరీక్షలో మంచి ర్యాంక్ వచ్చి యం.జ.జయన్ లో సీటుకూడా వచ్చింది.

యం.జయన్ నశేట్టికి చాలాకాలం సంతానం కలుగలేదు. ఎన్నో ప్రయత్నాలు చేసారు. ఎందరో దేవళ్ళకు మొక్కకున్నారు. కానీ సంతానం కలుగలేదు. తెలిసిన వారికరు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలివద్దకు వెళ్ళాయిని, ఆయన ఈ సమస్యకు పరిష్కారం చెప్పగలరని చెప్పి అతని భార్యను

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గరకు తీసుకెళ్ళారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆమె నమస్కారి బాబా చలత పారాయణ చేయమని చెప్పారు. అందుకామె, “ఎంతోమంది దేవుళ్ళని సేవించాను ఇప్పటికే. మాకింక విసుగు పుట్టించి” అనుది. అందుకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, “అలా కాదమ్మా! శ్రీ సాయిబాబా చలత 7సార్లుగాని, 9సార్లుగాని ఖచ్చితంగా పారాయణ చేయాలి. మీ కోలిక నెరవేరకపాటితే నా దగ్గర వున్న మహాత్ముల ఫాటిల్లినింటినీ అవతల పారేస్తాను” అని గట్టిగా చెప్పారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు వారు పారాయణ చేసారు. వారికి సంతానం కలిగించి.

ఈన్న లీలలు ఆయనవల్ల జిలగినప్పటికీ పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సాయిబాబాయొక్క శిష్యునిగానే ప్రవర్తించారు. తమ గురువు యొక్క గొప్పతనాన్ని ప్రపంచమంతటా చాటి చెప్పారు. అందుకై అహార్ణిశలూ శ్రమించారు.

ఆయన తమ గొప్పతనాన్ని ఎన్నడూ అంగీకరించేవారుకాదు! “నాదేమున్నది? అంతా బాబా మహిమే!” అనేవారు. ఆయన తమను చూపిస్తూ, “ఇది మితాయి పాట్లమే! ఇందులో వున్నచి మాత్రం సాయినాథుడే! ఆయనే లేకపాటితే ఇది ఒట్టి కాగితమే కదా!” అనేవారు. ఆయనలో సాయినాథుడు వుండడమంటే సామాన్యమైన విషయమా? ఆయనలో పూర్తిగా అంటే నిండుగా సాయియే వున్నారన్నమాట! ఒకసారి ఆయనే యిలా చెప్పారు! “సమర్థ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుడు నన్ననురహించి నా హృదయంలో నిరంతరమూ స్థిరంగా నిలిచివున్నారు!

అంతేకాదు, శ్రీ సాయిబాబానే స్వయంగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు - తామూ వేరుగాదని తెలియబరచిన లీలను ఇప్పుడు చెప్పుకుండాము.

అనంతపురాసికి చెంబిన కె. నారాయణమూల్కి 10సం॥లుగా పారాయణ చేస్తున్నాడు. తనకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దర్శనభాగ్యం కలగాలనే కోలిక అతనికి ఎంతగానో వుండేచి. ఒకరోజు అతనికి స్వస్పుంలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు దర్శనమిచ్చారు. తమ ఇంటి ముందునుంచి వెళ్లున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని నారాయణమూల్కి తమ ఇంటోకి రమ్మని ఆహ్వానించాడు. ఆయనవచ్చి వారింట్లో పద్మాసనంలో కూర్చున్నారు. అతడు పూజ్యశ్రీ

మాస్టరుగాలి పాదాలకు నమస్కారం చేసుకోగానే - ఆయన ఏకీ మాట్లాడకుండానే వెళ్లిపోయారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వెళ్లిన వెంటనే శ్రీ సాయిబాబా వచ్చి అదే స్థానంలో కూర్చున్నారు. నారాయణమూల్కి బాబా పాదాలకు నమస్కారించి, “బాబా! ఇప్పుడు వచ్చారేమిటి? కొచ్చి క్షణాలముందు వచ్చివుంటే మీ శిష్యుడై చూపించి వుండేవాడినికదా!” అన్నాడు. వెంటనే సాయిబాబా తీక్షణంగా అతనివైపు చూచి, “వాడిని సీవు నాకు చూపించడమా? వాడే నేను - నేనే వాడు!” అంటూ ఆదృశ్యమయ్యారు. అంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గారు - సాయి బాబా ఒక్కరేనన్నమాట!

చివలిగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి గూర్చిన మరొక అద్భుత సన్నిఖేశం చెప్పుకుండాము. ఒకసారి కొందరు విద్యార్థులతో కలిసి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శిలిడి వెళ్లారు. అప్పుడు అక్కడకు శ్రీసాయి శరణానందకూడా వచ్చివున్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆయనను కలుసుకొని సంభాషించారు కూడా! తరువాత వారిలో ఒకరు శ్రీ సాయిశరణానందను కలుసుకొని “మీరు బాబాను ప్రత్యక్షంగా చూసారు కదా, ఆయన ఎలా వుండేవారు? ఆయన సంగతులు ఏమైనా చెప్పండి. తెలుసుకోవాలని వుంచి” అని అడిగాడు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అక్కడలేరు. అప్పుడు శ్రీ సాయి శరణానంద మాట్లాడుతూ, “బాబావంటివారు ఎవరైనా కనిపిస్తారేమోనని అప్పటినుండి వెతుకుతున్నాను. కాసీ ఒక్కరుకూడా కనిపించలేదు. అయితే చిట్టచివరకు ఒక్కరే ఒక్కరు దొలకారయ్యా! వారెవరో కాదు, మీ గురువుగారు భరద్వాజే! తలకు గుడ్డ చుడితే అచ్చ చిన్నపుటి సాయిబాబాలాగానే వుంటాడు!” అన్నారు.

ఇంతకంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి గూర్చిన మహాత్ర విషయం మరొక్కటి ఏమున్నాటి? అందుకే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమర్థ సద్గురువు శ్రీ సాయినాథుడు వెలిగించిన జ్ఞాన బీపం! సాయి ప్రతిరూపం!!

సమర్థ సద్గురు శ్రీ సాయినాథుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని తమ ప్రతిరూపంగా మలచిన ఫిబ్రవరి 9వ తేదీని పురస్కారించుకుని ఆయన లీలను స్కాలించుకుని ఆయన అనుర్ధహిసికి పాత్రులమపుదాము. ●

మగణ్ దేవ న్యూలు

శ్రీమతి నాగలక్ష్మి, పామూరు / హైదరాబాదు

మా తృందేవి పూజ్యోదీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి తమ సమాధి అనంతరం కూడా భక్తులను అనుర్ధపిస్తున్నారు. హైదరాబాదు వాస్తవ్యరాలు, పామూరు సత్తంగ సభ్యురాలైన శ్రీమతి నాగలక్ష్మిగారు సమాధి అనంతరం పూజ్యోదీ అమ్మగాలి లీలావైభవాన్ని ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు –

2021 డిసెంబర్ నెలలో కొంతమంచి పామూరు సత్తంగ సభ్యులము మాతృందేవి సన్నిధికి సేవకు వచ్చాము. మాలో ఇద్దరు ప్రసాదాలు చేయడం, సర్దాడము చేసేవారు. నేను సన్నిధి దగ్గర సేవలు చేసేదానిని. మేము వచ్చిన వారం రోజులకు సాయంత్రం కాఫీ నివేదనయ్యాక, నేను సమాధి పైన శుభ్రం చేసి, మెట్లు ఊడ్చి, కీంద మిగిలిన ఖాళీ స్థలం చిమ్ముతున్నాను. ఒక్కసాలిగా పూజ్యోదీ అమ్మగారు, పూజ్యోదీ మాస్టరుగారు సమాధి మెట్ల దగ్గర కుర్చీలలో కూర్చుని చాలా స్పష్టంగా కనిపించారు. నాకు ఒక్క క్షణం ఏమీ అర్థం కాలేదు. కొంచెం భయం వేసింది. శీపురు కిందపడేసాను. పూజ్యోదీ అమ్మగారు చాలా సాదాసేదాగా వున్నారు. వాల్లిద్దరే అని తెలిసినా తొట్టుపడుతూ, “మీరెవరు?” అనడిగాను. “భయపడకు, మేము నీ తల్లిదండ్రులం!” అని చెప్పారు. పూజ్యోదీ అమ్మగారు ఇలా వచ్చారా?! అని ఆశ్చర్యపోతున్నాను. వెంటనే మాయుమైపోయారు. నా ఆనందానికి, ఆశ్చర్యానికి అవధులు లేవు. వారి అనుర్ధపోనికి పులకలిస్తూ రెట్టించిన ఉత్సాహంతోను, భక్తిశ్రద్ధలతోనూ సేవ కొనసాగించాను.

ఇంకొకరోజున ఉదయం కాఫీ ప్రసాదం తీసుకొని అందరూ వెళ్ళిపోయిన తరువాత నేను పూజ్యోదీ అమ్మగాలికి పాదాలవైపున తల ఆనించి నమస్కారం చేసుకుంటున్నాను.

ఎవరో చేయి నా తలపీద పెట్టి ఆశీర్వాదమిస్తున్నట్లు స్పష్టంగా తెలుస్తోంది. చటుక్కున లేచి ఎక్కున ఎవరైనా వున్నారేమోనని చూశాను. ఎవరూ లేరు. పూజ్యోదీ అమ్మగారే నన్నులా ఆశీర్వాదించి అనుర్ధపించారని అర్థమై పులకించాను.

నేను ఉదయం సన్నిధికి వచ్చిన దగ్గరనుంచి రాత్రి తిలిగి వెళ్లేవరకూ అక్కడే వుండేదాన్ని. మధ్యాహ్నం కూడా అక్కడే ఊరికి కూర్చోవడమో, పారాయణ చేసుకోవడమో చేసేదాన్ని. ఒకొక్కసాలి ఎవరైనా దర్శనానికి వచ్చేవారు. లేకపోతే పక్కలు, జంతువులు లోపలకు వస్తాయేమోనని అక్కడే కూర్చునేదానిని.

ఒకసాలి మధ్యాహ్నం సుమారు మూడు, నాలుగు గంటల మధ్య పూజ్యోదీ అమ్మగాలి సమాధికి ఎదురుగా కూర్చుని పారాయణ చేసుకుంటున్నాను. పూజ్యోదీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి సమాధిలోనుంచి లేచి, సమాధి మధ్య భాగంలో రోడ్డువైపు తిలిగి – అంటే నాకు ఎదురుగా కూర్చుని ఐదు నిముషాలు దర్శనమిచ్చారు. నేను పారాయణ చేస్తున్నప్పుడు మధ్యమధ్యలో పూజ్యోదీ అమ్మగాలి వైపు చూడటం ఆలవాటు. అలా చూస్తున్నప్పుడు అకస్మాత్తుగా పూజ్యోదీ అమ్మగారు కూర్చుని కనిపించారు. సుమారు ఐదు నిముషాల తరవాత అదృశ్యమయ్యారు. పూజ్యోదీ అమ్మగారు నిత్యసత్కులై యిక్కడే వున్నారని స్పష్టమైంది.

నాకు చిన్నప్పటినుంచి సేవ చేయడం ఇష్టం. మేము పామూరులో వుంటాము. అక్కడ నారాయణగాలి ఇంట్లో సత్తంగాలు చేసుకుంటాము. నా 9వ సంవత్సరం నుంచే నేను సేవకు వెళ్లేదాన్ని. అప్పుడు కూడా సత్తంగంలో పటంలోనుంచి బాబా చాలా స్పష్టంగా కనిపించేవారు. ఎక్కువగా స్వప్నాలలో బాబా, పూజ్యోదీ అమ్మగారు మిగతా 26వ పేజీలో

వారాలూప్ ము

(గత సంచిక తరువాయి)

శీమతి అడిదం వేదవతి

శీప్రకారానంద స్వామివారిచే విరచితమైన వారాలూపమనే యిందుము రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలస తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంది పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

12వ ప్రసంగము

దేవపూజ చేయకుండా మానవుల్ని
పూజించే మానవులు

స్వాప్తు || : ఒక హిందూ ఆచార్యులు, మహ్యాధియ గురువు వుండేవారు. ఫీలద్దరూ స్నేహితులు. ఫీలద్దరూ ఒకసాలి స్వర్గానికి వెళ్లి దేవదర్శనము చేసుకోవాలని అనుకున్నారు. అలాగే వాలద్దరూ స్వర్గానికి వెళ్లారు. దేవుడిని దర్శించడానికి ఒంటలిగా వెళ్లాలా లేకపోతే ఆచార్యులు, గురువులతో కలిసి దర్శనం చేసుకోవాలా అనే సందేహం వాలకి కలిగింది. సాయంకాలం వరకు అక్కడే తిరుగాడుతూ పుండి, సంధ్య సమయంలో ఒక దారి పక్కగా నిలబడ్డారు. ఆ మార్గంలో భగవంతుడు వస్త్రాడని అతని దర్శనం చేసుకోవచ్చుని వాలి పుండ్రేశ్వరం. ఆ మార్గంలో చాలా వాహనాలు వచ్చాయి. అందులో మొదటి శంకరాచార్యులవారిది. వారు చేతిలో దండము ధలించి పున్నారు. వాలి వెనక కోట్లాభిమంది సన్యాసులు ఇతరులు నడిచి వస్తూపున్నారు. మహ్యాధియ గురువు “వారెవరు?” అని అడిగాడు. “వారు శంకరాచార్యులు” అని ఆచార్యులు సమాధానం చెప్పారు. వాలి వెనకనే రామానుజాచార్యులవారు వచ్చారు. వాలని అనుసరించి లక్ష్మిమంది నిలవు నామాలు ధలించినవారైన త్రిదండ్రి

సన్యాసులు వాలి సేవకుల లాగా వచ్చారు. వాలి వెనకనే వల్లభాచార్యులవాలి వాహనం వచ్చింది. వాలతో కూడా వేలాభిమంది శిష్యులు పున్నారు. ఆ తర్వాత గౌతమ బుద్ధుడు తన కోట్లమంది సేవకులతో వచ్చారు. వాలి తరువాత లక్ష్మిమంది సేవకులతో మహావీర స్వామి వచ్చారు. ఆ తర్వాత గుర్తం మీద మహ్యాధియ ప్రవక్త వాహనం వచ్చింది. అప్పుడు ఆచార్యులు ఆ మహ్యాధియ గురువును “ఆయన ఎవరు?” అని అడిగాడు. ఆ మహ్యాధియ గురువు “ఆయన మహ్యాద్వ ప్రవక్త” అని సమాధానం ఇచ్చాడు. వాలి వెనకనే లక్ష్మి కోట్ల సంబ్యులో వాలి అనుచరులు వచ్చారు. తర్వాత జరథప్ర (జోరాస్టర్-జరానీ మతప్రవక్త) చేతిలో అగ్నిని ధలించి వచ్చారు. వాలి వెంట వాలి సేవకులు వేలకొలి వచ్చారు. అనంతరము ఏనుక్కేస్తు వచ్చారు. ఆయన వెంట ఆయన శిష్యుడికరు సిలువ పట్టుకొని వస్తూపున్నాడు. ఆయనను కూడా కోట్లాభిమంది అనుసరించారు. వీరంది తరువాత ఒకవృద్ధుడు చేతిలో కరతీసుకొని చిలిగినలంగిఁటి కట్టుకొని నెమ్ముబి నెమ్ముబిగా నడుస్తూ వస్తూపున్నారు. అతని వెనకనే 10, 15 మంది మాత్రమే కనబడ్డారు. ఆచార్యులు “పీరెవరు?” అని అడిగారు. మహ్యాధియ గురువు “అల్లా” (దేవుడు) అని సమాధానం చెప్పాడు. ఆచార్యులు ఇలా అడిగారు: “ఆ మహానుభావుల వెనుక అంత అట్టహోసంతో కోట్లమంది మనుషులు పున్నారు కదా! అల్లామియా వెనుక

జింత తక్కువమంచి వున్నారేమిటి?” అప్పుడు మహ్యాభీయ గురువు జివాబు చెప్పాడు: “ఈ ప్రపంచంలో మానవపూజ ఎక్కువ. దైవపూజ తక్కువ. చాలామంచి మనుషులను అనుసరించేవారే. దేవుడిని అనుసరించేవారు చాలా తక్కువ మంచి వుంటారు”.

అందువలన గురువులు మొంద వారిని ధ్యానించేవారు ఈరోజులలో ఎక్కువ మంచి వున్నారు. భగవంతుని వేదాలలో చెప్పబడిన విధంగా వుపాసించేవారు చాలా తక్కువ మంచి.

డా॥లల్లు : మా మిత్రులు నన్ను వారి గుంపులో కలుపుకోవడానికి ఎంతగానో ప్రయత్నించారు. కానీ నేను మాత్రం వెళ్లేదు.

గుడ్డి నమ్మకపు సంప్రదాయము

స్వా॥ని॥ : ఒక రాజధానిలో ఒక గురువు, వారికి ఐదారుగురు శిష్యులు వుండేవారు. వారేదో చెడ్డ పనికి పాల్పడ్డారు. కాబట్టి అక్కడి రాజు వారందిలీ ముక్కులు కోసి అవమానించి రాజ్యము నుంచి తలిమేశాడు. వారు అక్కడి నుండి బయలుదేలి మరోక రాజ్యానికి చేరారు. వారందరూ శాస్త్రాలను అభ్యసించి వున్నారు. సంగీతము మొదలైన వాటిల్లో ప్రాచీణము కూడా వారికి ఎక్కువగానే వున్నాయి. వారు హారికథ చెప్పి, తరువాత తబలా మొదలైన వాద్యాలలో భజన చేసేవారు. అందరి ముక్కులు కోసి వున్నాయి కదా. ప్రజలు “మీ ముక్కులు ఎందుకు కోయబడి వున్నాయి?” అని అడిగారు. వారి గురువు ఇలా చెప్పాడు: “భగవంతుని దర్శనానికి ముక్కు అడ్డము. కాబట్టి దానిని కోసేసి బీక్ష తీసుకున్నాము”.

ప్రజలు గుడ్డి నమ్మకము కలపారు. కాబట్టి వారందరూ భగవద్గీర్థానం కోసం ముక్కులు కోయించుకొని బీక్ష తీసుకున్నారు. అలా వారు ‘ముక్కిడి’ సంప్రదాయంలో చేరారు. ఇలా రెండు మూడు సంవత్సరాలు జిలగేసరికి ‘ముక్కిడి’ సాంప్రదాయంలోని శిష్యుల సంబు కొన్ని వేలకు చేలంబి. ఏరందరూ ఇతరులకు ఇలా బోధించేవారు. “ఓహో ముక్కులు కోయించుకున్న తర్వాత వారికి దైవదర్శనమైంది చూశారా! మేము నిరంతరము ప్రభు దర్శనభాగాన్ని కలిగివున్నాము. ఇటువంటి మహాభాగ్యం ఎవరికి కలుగుతుందో వారే మాలాగా దైవదర్శనము పొందగలరు”.

ఇలా వల్లించి వల్లించి తమలాగానే ఇతరులను కూడా చేసి వారిని తమలో కలుపుకునేవారు. ఇది అందరికి తెలిసి అక్కడి రాజు కూడా వారి దర్శనానికి వెళ్లాలనుకున్నాడు. ఆయనకు దైవదర్శనము చేయాలని కోరిక కలిగి గురువును బీక్ష యిమ్మని కోరాడు. ఆ సంగతి ఆయన తాతగాల సమకాలీనుడైన 90 సంవత్సరముల వయస్సు గల పూర్వపు దివానుకు తెలిసింది. వెంటనే అతడు రాజు దగ్గరకు వచ్చి ఇలా అడిగాడు-

“మీరు బీక్ష తీసుకోవడానికి వెళ్లున్నారని విన్నాను నిజమేనా?”

రాజు : పరమాత్మ దర్శనమవుతున్నప్పుడు బీక్ష తీసుకోవడంలో విశేషమేమున్నాలి?

చివాను : వంశపొరంపర్యంగా నేను మీకు రుణపడి వున్నాను. మిమ్మల్ని రక్షించడంనా ధర్మము. మీవయస్సు చాలా తక్కువ. ప్రపంచంలో ముక్కు వుండడం చాలా అవసరము. ముక్కు లేని వాడు మనిషే కాదు. పైగా తమరు రాజుగారు. మీవయస్సు తక్కువ. మిమ్మల్ని ఈ బీక్ష తీసుకోవడని నేను చెప్పాడు. నాకు 90 సంవత్సరములు నిండాయి. నా జీవితము ఇంకా కొన్ని నెలలు మాత్రమే మిగిలి వున్నాయి. ముందు నేను బీక్ష తీసుకొని నాకు దైవదర్శనమైతే మీరు బీక్ష తీసుకోవచ్చు.

ఇలా చెప్పి అతడు హరాలను మొదలైన వాటిని కానుకలుగా తీసుకువెళ్లి గురువును బీక్ష ఇమ్మని ప్రార్థించాడు. ఇంత పెద్ద చేపతనవలలో చిక్కుకున్నదని ఆశ్చర్యపడి గురువు “సరే” అన్నాడు. బీక్ష ఇచ్చే రోజును నిశ్చయించాడు. చివాను ఇంటికి వెళ్లి సైన్యాధిపతిని పిలిచి ఇలా చెప్పాడు : “సీవు 25, 30 మంచి సైనికులను వెంటబెట్టుకొని వచ్చి మరానికి చుట్టుపక్కల రహస్యంగా వుండు. నేను ఆజ్ఞాపించగానే వారందిలసి హత్య చేయి”.

ఇలా చెప్పి మర్మాడు బీక్ష తీసుకోవడానికి కానుకలు, పూజాసామార్గి తీసుకొని గురువు దగ్గరకు వెళ్లాడు. బీక్షనిచ్చే సమయంలో ఎదుట గురువు కూర్చుని వున్నాడు. ఇద్దరు మనుషులు చివాను చేతులు పట్టుకున్నారు. మూడోవాడు ముక్కు కోశాడు. బీక్ష ఇచ్చిన తర్వాత గురువు దివానుతో ఇలా అన్నాడు : “ఇప్పుడు నాకు భగవంతుడి దర్శనమైందని చెప్పు”.

చివాను “నాకు భగవంతుడు కనిపించడం లేదు”

గురువు : ముక్కు తెగిన తర్వాత దేవుడు కనిపించాడని చెప్పాలి కదా?

ఇది విని చివాను ఇలా అన్నాడు “అలాగా

జింతమంచి ముక్కలు ఆ విధంగానే కోసి జనాలని వశపరుచుకున్నావా?” అని చెప్పి బయటకు వచ్చాడు వెంటనే దాక్కుని వున్న పైనికులను ఆజ్ఞాపించాడు ఆ పైనికులు ఈ పంచకులను అందలని చంపేశారు.

ఈ విధంగా చూచిన సీపు బుభ్రమంతుడవి కనుక ఆ ముక్కిడి సాంప్రదాయంలో కలవలేదన్నమాట. ఈ రోజులలో ప్రజలు ఆలోచించకుండా ఒకలిని చూచి మరొకరు నేర్చుకుంటున్నారు. పంచతంత్రంలో ఇలా వున్నది.

**శ్లో|| ఏకస్య కర్మ సంఖీక్ష
కరోత్యానోర్మే గద్దితమ్ ।
గతాను గతికరీ లోకః
న లోకః పారమార్థికః ॥**

భావం: ఒకడు తప్పుడు పనులు చేయడం చూచి మరొకడు వాడిని అనుకరిస్తాడు. ఇలా ఆలోచించకుండా అనుకరిస్తాడేగాని పరమార్థాన్ని గుర్తించేవాడే లేదు.

డా॥లల్లు : అయితే పరమాత్మను ఎలా ధ్యానించాలి?
స్వా॥ప్రు॥ : ఏకాంతంలో తెలుసుకోవచ్చు.

స్వా॥ని॥ : ఇక్కడ చెప్పినా ఏమీ తప్పులేదు. ఇక్కడ సత్యంగ సభ్యులు తప్ప మరెపరు లేరు. పైగా మేఘుడ్చిప్పి {మేఘులకు (మేఘునికి) ఎలా అంతా సమానమో అలా?} కలిగి పుండాలి. ఉప్పు పట్టిన భూమిలో సీరు ఉప్పగా పుంటాయి. తియ్యనిచోట సీరు తీయగా పుంటుంది. అలానే అధికారి ర్ఘపిణస్తాడు. కానివాడు ర్ఘపిణచలేదు. మేఘునికి అందరూ సమానమే!

**పరమాత్మ ధ్యానానికి అవసరమైన
సాధనాసంపత్తి**

స్వా॥ప్రు॥ : భగవంతులో ఇలా చెప్పబడివున్నది—

**శ్లో|| వివిక్త సేహి లఘుష్టాశీ
యతవాక్యాయమానసః ।
ధ్యానయోగపరో నిత్యం
ఖైరాగ్యం సముపాత్రితః ॥**

భావం : ఏకాంతంలో దేవుని సేవిస్తూ, తక్కువ భోజనం చేస్తూ, మనస్సును, వాక్యును, శరీరాన్ని జయించి

వైరాగ్యవంతుడై ధ్యానయోగ నిమగ్నతైన మానవుడు బ్రహ్మసౌక్షణ్యారము పొందడానికి సమర్థుడు.

వివిక్త సేహి : ధ్యానయోగి ఏకాంతంలో పుండి ధ్యానం చేస్తున్నంత కాలం దానికి విష్ణున్ని కలిగించే బాహ్యమైన కారణాలు పుండకూడదు. విద్యచ్ఛక్తి మొదలైన విషయాల మీద విజ్ఞానశాస్త్రంలో పరిశోధనలు చేసేవారు కూడా ఏకాంతంగానే పరిశోధనలు చేస్తారు. ఏకాంతం లేకపోతే చిత్తవృత్తి ఏకార్థత పొందదు.

‘ఎడిసన్’ అనే విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్త విద్యచ్ఛక్తి పరిశోధనలను అతడు ఏకాంతంగా ఏకార్థత చిత్తంతో చేసేవాడు. నొకరులు భోజనం తీసుకునివస్తే తన ఏకార్థతకు భంగం కలుగుతుందేమానని, “అక్కడే పెట్టి వెళ్ళ, నేను తర్వాత తింటాను” అని చెప్పేవాడు. తాను తన పరిశోధనలలోనే మునిగిపుండేవాడు.

కొన్ని గంటల తరువాత నొకర్లు ఖాళీ గిన్నెలను తీసుకువెళ్ళడానికి వచ్చేవారు. అప్పటికి ఇంకా భోజనము అలానే పుండేబి. ఆయన ఆ విధంగా అన్నపాశియాలు మలిచిపోయి తన పరిశోధనలోనే మునిగి పుండేవాడు. విజ్ఞానము ఆత్మవిద్య కంటే స్వాలమైనది. దానికే అంత ఏకార్థత అవసరమైనప్పుడు ఇక ఆధ్యాత్మ విద్యకు ఎంత ఏకార్థత కావాలి?

మానవుల సంసర్గమేలేని పవిత్రమైన అడవులు, పర్వత గుహలు, తీర్మాలు, దేవాలయాలు మొదలైనవి ఏకాంత ప్రదేశాలు. ఈ విషయంలో వేదం ఇలా చెబుతుంది:

**శ్లో|| సమేశుచో శర్షరావహిష్ణ
వాలుకావిపర్జతే, శబ్ద జలశయాదిజ్ఞః ।
మనోఽసుకూలే స తు చక్షుః పీడనే
గుహసివాతాత్రయజే ప్రయోజయేత్ ॥**

భావం : సమము, పవిత్రము అయినది; రాళ్లు, లిప్పు, ఇసుక లేనిది; కలకల ధ్వని చేసే జలశయాలతో మనోహరమైనది, కళ్ళను బాధించు (ఆకర్షించే) వస్తువులే లేనిది, గాలి పలన బాధ లేనిది అయిన గుహలో చిత్తాన్ని బ్రహ్మముతో కలపాలి.

దుర్గంధము లేనిది, కోలాహలము లేనిది, జన సంపర్కానికి దూరంగా పుండేబి, ఎగుడుబిగుడులు లేనిది,

సాయిబాబా మానవత్రిక

పవిత్రమైనది అయిన ఏకాంత స్థలంలో కూర్చుని ధ్యానం చేయాలి. వృత్తిని బ్రహ్మముతో కలపాలి.

**వివిక్తదేశే చ సుఖాసనస్థ ఏవ శచిః సమగ్రీవ
శిరశ్శలీరః ।**

భావం : ఏకాంత స్థలములో సుఖాసనంలో కూర్చుని, పవిత్రుడై, కంఠము, శిరస్సు, శలీరము సమానంగా వుంచి ధ్యానించాలి.

భగవంతీత ఆరవ అధ్యాయంలో ఏకాంతంలో ధ్యానయోగము చేయమని చెప్పబడ్డాడి. ఇంట్లోనే వుంటూ చిత్తాన్ని ఏకాగ్రము చేయడం అసంభవము. కాబట్టి పూర్వకాలంలో వ్యాసుడు మొంద మహర్షులు స్త్రీ, పత్ర, ధనాదులను విడిచి అరణ్యంలోకి వెళ్లి ఏకాంతంగా కూర్చుని ధ్యానము చేసేవారు. 13వ అధ్యాయంలో 'అరతిర్జనసంసబి' అని చెప్పబడినది. 'జనసంపర్మం పట్ల ప్రీతి వుండకూడదు' అని కూడా చెప్పబడినది. కొందరు అసురసంపద కలదుర్మార్గుల సంసర్గము కూడదనీ, దైవసంపద కల సజ్జన సంసర్గానికి ఏమీ అభ్యంతరము లేదని చెబుతుంటారు. కానీ వాస్తవంగా ధ్యానయోగికి ఎదుటి వ్యక్తి సజ్జనుడా, దుర్జనుడా అనే భేదము లేదు. సజ్జనునితో జిలగిన సంభాషణ ద్వారా పరిచయం పెలిగి ప్రపంచంలో కీర్తి వస్తుంది. ఈ ప్రపుత్తి ధ్యానమనే వృత్తికి అడ్డంకి.

వ్యాస భగవానుడు శుకుడితో ఇలా చెప్పాడు :

తీర్మీ॥ అదర్శనమస్పర్ధః

తథాఖసంభాషణం సదా ।

యస్కభూత్తుః సహ మునే

స త్రేయోవిష్టతే పరమ్ ॥

భావం : ఓ మునీమానవుల దృష్టికి దూరంగా వుండాలి. ఎవరిని ముట్టుకోకూడదు. ఎవరితోనూ మాట్లాడకూడదు. ఆట్టివానికి ఎంతో శుభం కలుగుతుంది.

లఘ్వారీ : ఆహారము అల్పంగా తీసుకోవాలి. నోమలితనము, నిద్ర రానంత తక్కువ ఆహారం తీసుకోవాలి. అసలే ఆహారం తీసుకోవద్దని ఉద్దేశం కాదు. మిత్రును ఆహారం తీసుకోవాలి. భగవంతీత ఆరవ అధ్యాయము 16వ శీలకంలో ఇలా వున్నది—

'సాలత్యశ్శతస్తు యోగోలస్తి నచ్చేకాస్తమనశ్శతః ।'

భావం : ఎక్కువ తినేవాడికి, పూర్తిగా ఆకలితో వుండే

వాడికి యోగము కుదరదు.

'అత్యాహరమనాహశరం నిత్యం యోగి విప్రభయేత్ ।'
అని శ్రుతి.

భావం : యోగి ఎల్లప్పుడూ అత్యాహరాన్ని నిరాహరాన్ని కూడా విడిచి వేయాలి మిత్రాహాలిగా వుండాలి.

ధ్యానయోగాన్ని ఆచలించే యోగి ఆశ లేనివాడు, అపలిగ్రహం (ఎవరి పద్ధతి ఏమీ ఉచితంగా తీసుకోనివాడు) పాటించేవాడు అయి వుండాలి అని భగవంతీత ఆరవ అధ్యాయంలో వున్నది.

ధనము మొదలైన అన్ని విధాలైన మాయాపదార్థాల పట్ల ఆశ లేనివాడై యోగము చేయాలి.

ఈ విషయంలో దత్తాత్రేయులవారు పింగళ అను వేశ్య పద్ధతి ఉపదేశాన్ని స్నేహితిలంచిన దృష్టాంతము శ్రీమద్భాగవతంలో వున్నది.

విధేపానగరంలో పింగళ అనే వేశ్య వుండేది. ఆమె తన వృత్తితో చాలా ధనాన్ని సంపాదిస్తూ వుండేది. ఒక రాత్రి ఆమె విటుని కోసం చాలా పాండ్చుపోయే పరకు ఎదురు చూసింది. గుమ్మము దగ్గర చాలా రాత్రి గడిచిపోయించి రాజమార్గంలో జనాల రాకపోకలు తగ్గిపోయాయి. కానీ విటుడు ఎప్పరూ రాలేదు. చివరకు ఆమెకు తన సీచ్మైన వృత్తి పట్ల విరక్తి కలిగింది. ధనాశ పలన ఆత్మ అనే (కోసం కలన్నింటినీ తీర్చే) భర్తను సేవించనేలేదు. ఎముకలు, మాంసము వున్న ప్రియుడిని (విటులను) సేవిస్తూ రీజులన్నీ గడిచిపోయాయి - అని ఆమె మనసులో ఎంతో బాధపడింది. ఆరోజు నుంచి ఆమె జీవితాంతము ఆ సీచ్మైన వృత్తిని వధిలి వేయాలని నిర్ణయించుకున్నది. ఇలా ఆమెకు తీవ్రమైన వైరాగ్యము కలిగి ఆమె ఆశలన్నింటిని విడిచి సుఖాన్ని పొందింది.

తీర్మీ॥ ఆశా హి పరమం దుఃఖం

సైరాశ్చం పరమం సుఖమ్ ।

యథా సంచిద్య కాన్తాలైశాం

సుఖం సుష్టోప పింగళ ॥

భావం : ఏదైనా పదార్థం కావాలని కోసం కలిగి వుండటం చాలా పెద్ద దుఃఖము. ఆశను జయించడం గొప్ప సుఖము. పింగళ ప్రియుడి పట్ల ఆశను వధిలివేసింది. కాబట్టి ఆమె సుఖంగా నిభించింది - అని భగవతంలో చెప్పబడివుంది.

- సచేషం

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ

శ్రీమతి శ్రీదేవి

మన పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి సాశదలయైన శ్రీమతి శ్రీదేవిగాల చేత విరచితమైన భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ గ్రంథము పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల చలత్తని విస్తారముగా మనకి అందిస్తుంది. శ్రీమతి శ్రీదేవిగాలకి శ్రీ జిల్లెళ్ళముడి అమ్మ ఆత్మమంలో వున్నప్పటి నుండి భరద్వాజ గురుదేవులతో పలచయము వున్నది. పూజ్య గురు దంపతుల కళ్ళాణము అనంతరము శ్రీమతి శ్రీదేవిగారు యెక్కువ కాలము పూజ్యశ్రీ అమ్మగాల వద్దనే వుండటం వలన, పూజ్యశ్రీ మాస్ట్రరుగాల బోధనలను, జీవిత గమనాన్ని ప్రత్యక్షంగా గమనించి అనేక కోణాలలో వాల యొక్క చలతను మనకు అందిస్తున్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్ట్రరుగారు బ్రహ్మానుభూతి పొందిన ఈ ఫిబ్రవరి నెల నుండి ఈ పవిత్ర గ్రంథాన్ని మన సాయిబాబా మాసపత్రికలో ధారావాహికంగా ప్రచురిస్తున్నాము

— ఎడిటర్

ఒక్కమాట!

సాక్షాత్కారు భగవంతుని ప్రతిరూపమే ఆయన పుణ్య చలతం. ఆ దివ్య చలతామృతాన్ని పొనం చేయబోయేముందు-

అందలికీ అందని పుణ్యపుదుమైన యి దివ్యచలత భగవంతుడు కరుణించి మనకు అందించిన మహాపుసాదమనే విషయాన్ని ఎన్నటికీ మరువని స్ఫురణతో, గ్రంథం ఆమూలార్థం క్షణం కూడా ఏమరని భక్తి శ్రద్ధలతో, సంపూర్ణమైన ఏకార్థచిత్తంతో పారాయణ చేసి, మనలోని భక్తి, జ్ఞాన, వైరాగ్యములను జాగ్రత్తం చేసుకొని ముక్తిపుధగాములమై చలించే శక్తి సామర్యాలను ప్రసాదించమని ప్రార్థిస్తూ శ్రీ భరద్వాజ భగవానుని దివ్య చరణారవిందములకు భక్తితో ప్రణమిల్లుదాం.

మన దేశం

ధర్మచరణకు ప్రతిరూపమైన శ్రీరామచంద్రుడు పుట్టిన

యి భూమి- విశ్వరూప సందర్భమిచ్చి, సకల చరాచర సృష్టి జాలము, తన స్వరూపమేనని చాటి చెప్పిన గీతాచార్యుడు నడయాడిన యి నేల- ఆత్మజ్ఞాన సంపదనంతా తన అణువణువునా నిక్షిప్తం చేసుకున్న యి భరతావని - దైవం మానవ రూపంలో అవతలించి చలించటానికి ప్రధాన వేదికయై, నాటికి, నేటికి, తన విలక్షణతను చూపుతునే వుంది. తన విలిప్పటను చాటుతునే వుంది.

ప్రాక్షశీమ దేశాలను అనుసంధానిస్తూ - చికాగో నగరాన్ని ఉత్సాతలూపిన వివేకానందుని బోధలకు, మతాలకతీతమైన మరో ప్రపంచాన్ని ప్రవచించిన శిలాదీ సాయినాథుని గాధలకు, మరెందరో మహానీయులు వెదజల్లిన ఆధ్యాత్మిక సారభాలకు ఆకల్పితులై ప్రపంచంలోని నలుచెరగులనుండి ఆసంఖ్యాక ప్రజలు ఆత్మానుభూతి నాశించి ఏ పవిత్ర భూమివైపు పరుగులు తీశారో ఆ భారతదేశపు అసమాన ఘనతను ఎంతగా పొగడినా అది అసంపూర్ణమే అవుతుంది.

ఇటువంటి మహిమాన్వితమైన, మహానోన్నతమైన మన

మాతృభూమికి ముందుగా శిరస్సు వంచి నమస్కరించాం.

ఆనాటి భరతావని...

అది 20వ శతాబ్దపు పూర్వార్ధం. వందలాబిసంవత్సరాలు పరాయి పొలనలో పుగ్గి అన్ని రంగాలలో అణచివేతకు గుర్తిన భారత ప్రజల అసహానం హద్దులు దాటి, తిరుగుబాటు తీవ్రస్థాయిని చేరుకున్న సమయమయి. ప్రజల ఆగ్రహం నుండి ఆవిర్భవించిన సమరోత్సాహం అనేకమంచి మహామహాల సారథ్యంలో స్వాతంత్రీధ్వమంగా పరిణమించి, రవి అస్తుమించని జ్ఞాటీష్ సామూజ్య సాధాలను కుప్ప కూల్చేందుకు సన్మద్దమైంది. పునాదులు కదలిపాయిన తమ రాచలికపు భవంతుల కీంద తామే సమాధి కాబోతున్న ప్రమాదం గుర్తించిన జ్ఞాటీష్ నిరంకుశ నియంతలకు తమను తాము రక్షించుకొనేందుకై దేశం విడిచి పోవటం ఒక్కటే మార్గంగా తోచింది.

మరోవైపు యావద్వారతావనినీ కలకాలం తమ కాళ్ళకీంద నిలబెట్టుకోవాలంటే దేశానికి ఆయువుపట్టు అయిన సనాతన ధర్మాన్ని, యిచటి ప్రజల ఆధ్యాత్మిక శిఖాసనీ దెబ్బతీయటమే సులభతరమైన మార్గంగా భావించిన ఆ జ్ఞాటీష్ కుటీల రాజసీతిజ్ఞాలు మన పురాణేతిహాసాలన్నీ కట్టుకథలుగా, తుడకు శ్రీ కృష్ణుడు ప్రవచించిన భగవంతీత సైతం కల్పితగాధగా పేర్కొంటూ, హిందూమత సంప్రదాయాలన్నింటినీ కించపరుస్తూ, వికటమైన నాస్తిక, హేతువాద భావనలను యువతరంలో ప్రేరేపిస్తూ, మన భారత తపోభూమిలో మహాస్నుతంగా ప్రజ్వలిల్లే ఆధ్యాత్మిక హోమగుండాన్ని ఆర్థివేసేందుకు శాయశక్తులా కృషి చేశారు. తత్పరితంగా మనకబాలిన ఆధ్యాత్మిక జ్యోత్సున్ని మరల ప్రజ్వలిల్లజేసేందులకై శ్రీ దత్తాత్మీయునికి భారత భూమిపై మరల అవతలించవలసిన ఆవశ్యకత ఏర్పడింది. ఆ భగవత్సంకలనమే - శ్రీ రమణమహర్షి, శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస, శ్రీ శిలాంగీసాయి వంటి అనేక రూపాలలో బిగి వచ్చిన ఆ మహాసీయుని అవతార ఘట్టాలలో శ్రీ భరద్వాజ మాస్టర్ ఆవిర్భవంగా మరొక క్రొత్త పేజీని ఆవిష్కరించింది.

ఆ మహాసీయుడు ఎవరో కాదు_ . . .

అతడు ఒక మహాశక్తి! అనంతకోటి బ్రహ్మండాలు, నక్షత్ర ర్ఘవగోళాలు దాటి భూమండలంపై ఆధ్యాత్మికతను వెల్లువెత్తించ వీచిన ఓ ప్రభంజనం! విశ్వపు వినుఫీధుల్లో నిలచి అజ్ఞానపు మత్తులో నిదులస్తున్న మానవజాతిని మేల్కొలుప పూర్వించిన ఒక మహాశంఖారావం!

వసివాడిన జనబాహుళ్య వనాన్ని దైవీ సంపదతో పరిపూర్వితం చేయ వర్షించిన కరుణామృత కలశం!

మహిషాసురును కలుపితం చేస్తూ, పెడదాలకి మళ్ళీస్తూ ముంచేత్తిన నాస్తిక, హేతువాద వెల్లువకు పెను సహాలుగా ఎదురు నిలచి, తన బోధనలతో, వాదనలతో అజ్ఞానపు ముంపుకు గులికాకుండా జాతిని కాపాడుకొన్న భీరుడు,

శూరుడు అతడు!

మత మౌడ్యపు మంటలు మింటికెగసిలోకాన్నిమసిచేయబోయిన తరుణంలో సామరస్యతను చిలుకలించి మతాలకతీతమైన మరో ప్రపంచాన్ని ప్రవచించిన దివ్య ప్రభోధకుడు!

కోటి సూర్య ప్రభాభాసితమైన ఆత్మజ్ఞానపు వైభవం ముందు మానవ జీవిత ప్రాభవాన్ని పాత్రాశానికి దిగజార్థే ఆధునిక, ఆటవిక విన్యాసాలు వెలవెలబోయే మిణగురు మెఱుపుల్లాంటివని చాటి చెప్పిన నవయుగ వైతాళికుడు!

ఆధ్యాత్మికతనూ, ఆధునికతనూ కలబోసి, వేదవేదాంగ వైశిష్ట్యాలను నేటి విజ్ఞానానికి అన్వయించి, మొక్కమే మానవజాతికి ఎలా లక్ష్మీ విష్ణుచెప్పి, అందర్నీ ఆశ్చర్యంలో ముంచి విశ్వమానవ విశ్వాసాన్ని చూరగిన్న వినూత్త విజ్ఞాన సాగరుడు!

అతడింక విలక్షణ లక్ష్మం! సామాన్యులకు అర్థం కాని పరమార్థం!

సృష్టిని భ్రోవ ఏతెంచి వచ్చిన దివ్య

తేజఃపుంజం! విశ్వజనీనతను విశదపరచిన వేదాంతసారం!

ఎక్కిరాల భరద్వాజ గా పిలువబడుతూ, సాయి మాష్టర్ గా కొలువబడుతూ, మన మధ్య కొలుపుచీలన అపర దత్తాత్రేయుడే అతడు.

ఒక్కలు పిక్కటిల్లేలా మైగి, యావజ్జాతినీ ఉలికిపడి మేలుకొనేలా చేసిన అతని శిలిడీ సాయిబాబా లీలాకథా ప్రచార ఘంటారావం విశ్వమంతటా ప్రతిధ్వనిస్తోంచి. ప్రజావళిని ఉత్తేజపరుస్తాభక్తితత్తురతలో ముంచెత్తుతున్నది.

+++

తాము అపారంగా ప్రేమించిన ఓ పసిబిడ్డ శాశ్వత వియోగం దావానలమై తమను దహించిన వేళ...

ఆ దావానలంలో కరగిన హృదయం ఆగని కన్నిరుగా ప్రవించినవేళ.....

ఆ కన్నిటిలో నిలువెల్లా జ్ఞాతిమై, ఆ నిర్వేదంలో సర్వం మరచి తాముక శూన్యంగా మిగిలిపోయిన వేళ.....

సేదటిట్టి బీదార్చిన శిలిడీ సాయిబాబా ఒడి.... పరిపూర్వమైన ప్రేమకు ప్రతిరూపమైన ఆ గుడి..... ఎన్నటికీ ఎడబాయని ప్రేమంటే ఏమిటో తెలియజెప్పింది శ్రీ భరద్వాజ మాష్టర్ కు!!!

ప్రేమ! ప్రేమ! ప్రేమ!

సాప్తంలోంచి పుట్టి త్యాగిని చేస్తుంది.

అనురాగంలో పుట్టి విరాగినిగా చేస్తుంది.

రక్తిలో ఉద్ధవించి విరక్తసిగా మారుస్తుంది.

బంధమై నిర్మంధించి భవబంధాలనుండి విముక్తు చేసి మోక్షదాయకమై నిలుస్తుంది.

అసంతకోటి కిరణాలను విరజిస్తే సూర్యజింబంలాగ, అనంతానంత గుణ సమ్మేళనమై, విశ్వాన్ని సృజించి, పాలించి, లయింపజేస్తున్నదే ప్రేమ! సాయినాథుని ప్రేమను చచిచాచి, తామే ఒక ప్రేమస్ఫుర్యాపులుగా మారిపోయిన శ్రీ భరద్వాజ మాష్టర్ నవనవోన్మేషితమైన ప్రేమ పుష్పాలతో దిశిశి నింపుకొని సృష్టిని అభిషేకించారు. గతంలోని తమలాగ పరితపిస్తున్న బాధాతప్త హృదయులకు బాసటగా నిలచారు!

శ్రీ భరద్వాజ మాష్టరుగారి జీవితాన్ని ఆమూలార్థం దృష్టి సౌఖ్యాన్ని, ఆయనలోని భగవత్త్వమైన ప్రేమతత్త్వంలో నిండిన సర్వ సద్గుణ సంపన్నతను వివిధ కోణాలలో మన అవగాహనకు అంచినంతమేర అవలోకించగలం!

శ్రీ భరద్వాజ మాష్టర్ అంటే ఏమిటి?

బంగారు రంగు శలీరచ్ఛాయలో 5 అడుగుల శలీరం, చక్కని ఆవయవ సౌష్టవం, అందమైన కోలముఖంలో అతి నిశితమైన, ప్రశాంతమైన దృక్కుల్ని ప్రసరింపజేసే అత్యంత ప్రకాశవంతమైన కన్నులు!

బాహ్య చక్కని కస్టించే యి రూపం వెనుక ఆధ్యాత్మిక వెలుగులు విరజిస్తే తేజింపంతమైన అంతః స్వరూప బీపులు! అవి ఆర్థులను, శరణాగతులను ఓదార్చే మార్గ దర్శక బీపికలు!

1963 సం॥లో శిలిడీ సాయిబాబా అనుర్ధపాం చచిచాచిన తర్వాత శ్రీ భరద్వాజ మాష్టర్ సాయినాథుని ప్రతిరూపాలైన అనేకమంది మహాత్ములను దర్శించి, వాలి ఆశీస్తులు పాందారు. తల్లి, తండ్రి, గురువు, దైవం తమ సర్వస్వమైన సాయిని సర్వత్రా దల్చించటంలో సర్వం మరిచారు. బంధుమిత్రులను, యితర జీవితావసరాలను, సకల వ్యాపకాలను, త్వజించి సాయి కోసమే జీవించారు.

ప్రాణపుదమైన కన్నతండ్రి - పాదాక్తాంతమైన I.A.S. వంటి ఉన్నత పదవులు, కావాలనుకొంటే కానుల వర్షం కులిపించగల మేధాసంపద, అందమైన రూపంతో యువకులైన తమనుకోరే అప్సరసల్లాంటి కన్నులు, కళ్ళ ఎదుట వున్న సకల వైభోగాలు, సాయినాథుని ప్రేమకు సలసాటి కాలేకపోయాయి- శ్రీ భరద్వాజ మాష్టర్ కు!

తమ గురువైన శ్రీ శిలిడీ సాయిబాబుకు దాసులైన శ్రీ భరద్వాజ మాష్టర్, తమను చేలిన ఆర్థులను, ఆ అభయప్రదాతను ఆశ్రయించేలా చేయటానికి అహారపాం శ్రమించారు. ఆ కర్తవ్యవిష్టులో ఆకలిదప్పులు మరచారు. గురుతరమైన ఆ బాధ్యతా నిర్వహణలో కర్రూరంవలె కలిగిపోయారు. ఆ కర్మార సుగంధ పరిమళాలలో విశ్వవ్యాప్తి ఆర్థుల బాధలను, వేదనలను బాపుతూ, నిస్తేజమైన జాతిని మోక్షమార్గ సిద్ధికై ఉత్తేజపరుస్తా, ఆ తేజిమూర్తి, ఆ ఆశ్రితవత్సలుడు, ఆ దయాంతరంగుడు, కరుణకు నెలవై, మనందల గుండెల గుడిలో దైవంగా కొలువై నెలకొనియున్నారు.

- సచేపం

(గత సంచిక తరువాయి)

ଶ୍ରୀଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଆନଂଦଲିମ୍ବ

జీవత్తం మరించు బోధు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

మ్యా అదే ఊరిలో వుంటున్న
మున్సిప్ గా పవిచేస్తున్న
జూనబాబు అనే భక్తుని యింటికి ఒక
అమావాస్య దినాన వెళ్లటం జిలగించి.
జూనబాబు తన యింటిలో అమ్మును
పూజించి అనుసంతర్పణ కార్యక్రమం
కూడా యేర్పటు చేశాడు. అమ్మ
అక్కడి వారందలినీ ఆశీర్వదించి
తిలిగి వచ్చారు. అక్కడినుండి తిలిగి
వస్తూనే అనూహ్వాంగా అమ్మ వైఖలి
మాలిపోయింది. అమ్మ తన కుడిచేతిని
రెండవ చేతితో నలుపుకుంటూ
నవ్వుతూ, “ఈ చేయ పీకి పారేస్తాను”
అని అంటుంటే యొవలకి యేమీ అర్థం
కాలేదు. అమ్మ నవ్వుతూ మాట్లాడినా
ఆమె కళ్లలో నీళ్ల తిరగసాగాయి.
పక్కనే వున్న గురుప్రియ కంగారుగా
అమ్మకు యేమైందా అని చూస్తుండగానే
అమ్మ తన చేతిని మలింత గట్టిగా
లాగివేసుకొనసాగారు. నిజంగానే అమ్మ
తన చేతిని పీకి వేసుకుంటుందేమానని
భయపడ్డ గురుప్రియ అమ్మ రెండు
చేతులు నిమురసాగింది. ఆ రాత్రి,
మర్మాడు కూడా అదే పరిస్థితి. బాధతో
మాటిమాటికి చేయ నలుపుకుంటూనే
వున్నారు అమ్మ. తర్వాత రీజు జీయోతిష్వ
దాదా నుండి వుత్తరం వచ్చింది.

అదే అమావాస్యనాడు దింగలు
 రమణాత్మమంలోని కాళీమాత
 విరహం కుడిచేయి విరగగిట్టి నగలు
 యొత్తుకెళ్లారని ఆ పుత్తరం ద్వారా
 తెలుసుకున్న భక్తులకు అమ్మ చర్యలకు
 అర్థం తెలిసి ఆశ్చర్యపోయారు. సకల
 దేవతా విరహాలలోను అమ్మయే
 ప్రతిష్టితులై పున్మారని అనటానికి ప్రత్యక్ష
 నిదర్శనమే యా చర్య అన్న విషయం
 అందలకీ అవగతం అయింది.

కాక్కు బజారులో వుండగా మరొక సంఘటన జిలగింది. కాశీ నుండి కుంజమోహన ముఖోపాధ్యాయ గాలి నాల్గవ కుమారుడు నానిబాబు కాక్కు బజారు వచ్చాడు. అతనితో ఆమ్మ గాయత్రి మంత్రం జపించవలసినదిగా చెప్పారు. నానిబాబు ఒక గదిలో పద్మాసనములో కూర్చుని గాయత్రి మంత్రం జపించసాగాడు. ఆ సమయంలో అతడు వున్నట్టుండి ఒక విచిత్రమైన స్థితికి లోనైనాడు. జపం నిల్విరామంగా జిలగిపోతున్నది. కనుల వెంట నీరు కారుతుండగా శరీరమంతా రీమాంచితమైంది. జపం ఆగకుండా జిలగిపోతున్నది. అతని స్థితిని చూసిన భక్తులు భయపడి కంగారుగా ఆమ్మతో చెప్పారు. ఆమ్మ అతని గదికి వచ్చి

ఆతని యెదురుగా అతనినే చూస్తూ
నిలుచున్నారు. అతడు వెంటనే
కళ్ళ తెలిబి లేచి ఒక పరుగున వెళ్లి
అమ్మకు సాష్టాంగ ప్రణామం చేశాడు.
అమ్మ అతనిని ఆశీర్వదించారు.
అయితే రెండు మూడు రోజులు
అతను అన్యమనస్కంగా ఒక అలోకిక
స్థితిలో వున్నట్టు కనిపించాడు.
భోజనం చేయటానికి, కనీసం సరిగా
నిలబడడానికి కూడా శక్తి లేనంత
సీరసం అతనిని ఆవహించింది.
ఒకనాటి రాత్రి అమ్మ అతనిని తన
గదిలోకి పిలిచారు. కొంతనేపు
యేకాంతంలో అమ్మ అతనితో యేమి
చెప్పారో, యేమి చేశారో తెలియదు
కానీ ఆ మరునాటి నుండి అతడు
మామూలు స్థితికి వచ్చాడు. అతడు
సాధనలో ఒక పుత్తుమ స్థితి వోందటం
వలన అతనిలో యటువంటి మార్పు
సంభవించిందని అమ్మ అన్నారు.

కాక్స్ బజారు పర్యటన తర్వాత
 అమ్మ ఆబినాథ్, చట్టగావ్ అనే ప్రేశాలు
 పర్యటించి అటునుండి ధాకా వచ్చారు.
 ఆమ్మ దక్షిణదేశ యాత్ర
 పర్యటనకు బయలుదేరే కొన్ని నెలలకు
 ముందుగానే ధాకాలో కూడా ఒక
 ఆశ్రమం నిల్చించాలని అనుకున్నారు.

సాయిబాబా మాసపత్రిక

అమ్మ యాత్ర ముగించుకుని తిలిగి వచ్చే సమయానికి స్థల సేకరణ పూర్తి అయి నిర్వాణ పనులు ఆరంభించారు. నగేంద్రబాబు అనే భక్తుని పర్యవేక్షణలో పనులస్నీ జరుగుతున్నాయి. ఆ సమయంలో అతడు పునాదులు త్రవ్యిస్తున్నప్పుడు భూమి లోపల యొన్ని సమాధులు కనిపించాయి. ఈ భూమి యొంతో పవిత్రమైనదని అమ్మ చెప్పారు. ఒక సమాధి లోపల మానవ శరీర యొముకలు పున్నాయి. దాని ప్రక్కనే పున్న సమాధిపై శివలింగం ప్రతిష్టింపబడి పున్నది. మరొక సమాధిపై కొన్ని మట్టి పాతులలో భస్యం, కొన్ని మట్టి ప్రమిదలు కనిపించాయి. ఆత్మమ నిర్వాణం జిల్లేటప్పుడు శివలింగం ప్రతిష్టింపబడిన సమాధి పైననే శివాలయం నిర్మించారు. ఆ ప్రక్కనే పున్న మూడు సమాధుల పైన కాళీ మంచిరం నిర్మితమైంది. అమ్మ కుటీరం కీంద కూడా ఒక సమాధి పున్నది. అది 'జ్యోతిష్ దాదా గత జన్మ సమాధి' అని అమ్మ అన్నారు. అమ్మ "ఈ ప్రదేశం అంతా సమాధిస్తులై గొప్ప మహాత్ములు కొలువైపున్నారు. యిది యొంతో పవిత్రమైన ఆత్మమం" అన్నారు.

ధాకా ఆత్మమం పూర్తి అవగానే అమ్మ అక్కడే పుండుసాగారు. ప్రాతఃకాలాన సమీప ఘైదానంలో కొంతసేపు అటూ యిటూ నడిచేవారు. సాయంసమయాలలో కొందరు భక్తురాండ్రు కూడా అమ్మతో కలిసి నడిచేవారు. ధాకా ఆత్మమంలో అమ్మ కొన్ని నెలలు పున్నారు.

కలకత్తాలో నివసించే రాయ్ బహదూర్ అనే భక్తుడు యొంతో కాలంగా అమ్మను దర్శిస్తుండేవాడు. ఆయన ప్రత్యేకత యేమిటో గాని,

ఆయన ప్రస్తావన వచ్చినప్పుడు అమ్మ ఆయన గులించి "ఆయన యొంతో స్వచ్ఛమైన వ్యక్తి. ఆయన మనసులో యెటువంటి కల్పణ పుండదు. నిర్వల హృదయుడు" అనేవారు.

ఒకసాఱ ఆయన తన మనసులో తనను వేఖిస్తున్న బాధను అమ్మతో యిలా చెప్పుకున్నాడు, "అమ్మా నా ఆధ్యాత్మిక సాధన గులించి నాకెంతో ఆందోళనగా పుంటుంది. తీవ్రసాధన చేయినదే లక్ష్మ్యాన్ని యెట్లా చేరగలుగుతాము? కానీ నేను అలా చేయలేకపోతున్నాను. నా చిన్నతనంలో మా బంధువు ఒకాయన మా కుటుంబంతో యొంతో సస్నిహితంగా పుండేవాడు. అతడు గొప్ప దైవభక్తుడు. కాలం గడిచిన కొట్టి అతని దైవభక్తి తీవ్రతరమైంది. రాత్రింబగళ్లు దైవధ్యానంలో గడుపుతుండేవాడు. అలా నిరంతరం దైవాన్ని స్ఫురిస్తూ స్ఫురిస్తూ చివరకు సన్మాసి అయ్యాడు. సర్వసంగపరిత్యాగిగా మాటిపోయాడు. నేను చూడండి యా విధంగా యెక్కడ పున్నవాడిని అక్కడే పుండిపోయాను" అంటూ జలజలా కస్తిరు కార్యాడు.

మరొక సందర్భంలో అతడు తన జీవితంలో జరిగిన ఒక అధ్యతమైన దైవాలీ గులించి అమ్మతో యిలా చెప్పాడు, "అమ్మా నేను చదువుకునే రోజులలో ఒకసాఱ స్నేహితులం కొందరము సరదాగా కొంతసేపు సమీపంలోనీ అడవిలో తిలిగి వద్దామని బయలుదేరాము. అలా తిరుగుతూ తిరుగుతూ దాలి తప్పిపోయాము. ముందుకు పోయే కొట్టి అడవి మరీ దట్టంగా చీకటిగా మహావృక్షాలు, పాదలతో నిండి యెటు నడవటానికి సరిగా దాలి

కనిపించని పరిస్థితి యెదురయింది. ఆ పరిస్థితిలో మాకు యేమి చేయాలో అక్కడినుండి యెట్లా బయటపడాలో బిక్కుతోచక భగవంతుడిని ప్రార్థించడం మొదలుపెట్టాము. యింతలో ఆశ్చర్యంగా యెటునుండి పచ్చడి తెలియదుగాని ఒక 12 సంవత్సరముల పిల్లలవాడు మా వైపుగా వస్తూ కనిపించాడు. మా పరిస్థితిని తెలుసుకొని ఆ పిల్లలవాడు తన వెంట రమ్మని చెప్పి మాకు దాలి చూపిస్తూ మమ్మల్ని అడవి దాటించి డీలి బాటకు చేర్చాడు. యెలాగైతేనే ఆ పిల్లలవాడి దయవలన ఆపదనుండి బయటపడినందుకు సంతోషిస్తూ అంతటి సహాయం చేసిన ఆ పిల్లలవానికి కృతజ్ఞతగా కొంత డబ్బు యిద్దామని అనుకుంటుండగానే మా కళ్ళముందే అతడు అదృశ్యడిపోయాడు. మేమందరం బిర్చాంతి చెందాము. అతడు యెవరు? దేవుడే మమ్మ కాపాడేందుకు వచ్చాడా? వేల సంవత్సరాలు తపస్స చేసే బుఘులకే ఆయన దర్శనం దుర్లభం అంటారే, మరి యే తపస్స చేయిన మాకు యెలా ప్రత్యక్షమైనాడు? ఆ విధంగా మాకు దాలి చూపించి అంతలోనే మాయమైపోయాడే! ఈ చర్యకు అర్థమేమిటి? అనుకుంటూ యిల్లకు చేరాము. ఆ విధంగా ఆ బాలుని రూపంలో దేముడు మమ్మల్ని ఆదుకొనక పోయినట్లయితే ఆ అడవిలో మా గతి యేమయ్యాబి? యే కూరమ్మగాల పాలైపోయేవాళ్ళమో, యేమైపోయేవాళ్ళమో తెలియదు".

- సశేషం

నీమాధు లెల

శ్రీ డాబ్బు.రామ్ కృష్ణ

(నిరద్వేగిగా వున్న సమయంలో మాస్టరుగాలి సన్మిథిని పొంది బాబా నేపలో తలస్తున్న
సాయిబాబా మందిర పూజాల.)

నీతు ఉద్యోగం రాకముందు రోజుా సాయిబాబా
మందిరంలో హోరతులకు హోజరయేవాడిని.
హోరతులు బాగా అలవాటులున తర్వాత నేనే మందిరంలో
బాబాకి హోరతులిచ్చేవాడిని. అప్పటికింకా పెద్ద పాటిలో
రాలేదు. రోజుా చిన్న పాటిలోకు హోరతులు ఇచ్చేవాళ్ళం.
మొట్టమొదటిసాలి భరద్వాజ మాస్టరుగాలిని నేను
ద్వారకామాయి మందిరంలో ఉదయ హోరతికి
వఖ్యానపుడు సాయిలీలామృతంలో వున్న ఆయన పాటిలో
చూసి గుర్తుపట్టాను. మొదటిసాలి ఆయనను చూసినపుడు
భక్తి, భయం కలిగాయి. దానితో వఱకు వచ్చింది. బాబాకి
హోరతి ఇవ్వడానికి భయపడ్డాను. ఆటోమాటిక్ గా రాను
రాను టోన్ తగ్గించాను. 15నిమిషాల తర్వాత మళ్ళీ
బాగానే పొడాను. మాస్టరుగారు “బాగుందయ్యా బాగానే
పొడావు” అన్నారు. మొదటిల్లి ఒక వారం పబరోజులు
మాస్టరుగారు మాల్చింగ్-వాక్ కి వచ్చి ఉదయ హోరతికి
వచ్చేవారు. అప్పటిల్లి రెగ్యులర్ గా ఒక బ్యాచ్ వచ్చేవారు.
వారంతా హోరతి బాగానే పొడేవారు. తర్వాత తర్వాత
జనం రావడం ఎక్కువైంచి. సత్సంగాలు, శ్రీ బాబా ప్రచారం
బాగా జిలగేవి. అందువల్ల ఎక్కడెక్కడ్డించో భక్తులు బాగా
రావటం మొదలు పెట్టారు. సద్గోప్తిని ఏర్పాటు చేశారు.
మాస్టరుగారు ప్రసంగం చెప్పుకుంటూ వెళ్తారు. మధ్యలోనే

ఎవరికైనా అనుమానం వస్తే అడగవచ్చు. మాస్టరుగారు
సమాధానం చెప్పారు. ఇటి ఆ సద్గోప్తి పోరామ్. నేను
ఒకసాలి మాస్టరుగాలిని విడిగా వున్నప్పుడు ఒక ప్రశ్న
వేశాను. “ధ్యానంలో కూర్చుంటే నిద్ర వస్తున్నదండి. ఏం
చేయాలి?” అన్నాను. అప్పుడు సద్గోప్తి, రోజు మాల్చి రోజు
జిలగేబి. సాయంత్రం 7-30 నుంచి 8-30 వరకు. అందుకు
అయిన, “ఇప్పుడు కాదు సద్గోప్తిలో వెయ్యి నీ ప్రశ్న. అప్పుడేతే
నలుగులికి తెలుస్తుంది” అన్నారు. ఆరోజు సద్గోప్తి జిలగించి.
మాస్టరుగారు డౌట్ అడగమంటే ఎవరూ అడిగేవారు లేరు.
“ఎవరన్నా ప్రశ్న వేయండి సమాధానం చెప్పాను” అన్నారు
మాస్టరుగారు. భక్తి వల్లనో, భయం వల్లనో ఎవరూ ప్రశ్న
వేసేవారు కాదు. నేను లేచి నా ప్రశ్న వేశాను. “ధ్యానంలో
కూర్చుంటే నిద్ర వస్తుంది. ఎలాగా ఏం చేయాలి” అని. దానికి
అయిన “నిద్ర ఎంతసేపు వస్తుందో అంత సేపు నిద్రపోయి,
అప్పుడు ధ్యానానికి కూర్చో, అప్పుడు నీకు ధ్యానం మీద
ఏకార్థ కుదుర్తుంది” అన్నారు. గురుపూర్ణము, శ్రీరామునవమి
మొదలైన పండగ రోజులలో ఆయన బాబాకి షాడెషోపచార
పూజ చేసేవారు. సద్గోప్తులని, ప్రసంగాలని, సత్సంగాలని,
బాబా ప్రచారం బాగా చేసేవారు. ఒకసాలి ఆయన “బాబా
చెప్పిన 56 సూక్తులలో ఏ ఒక్క సూక్తినైనా త్రికరణ శుద్ధిగా
ఆచలించ గలిగితే ఇంక బాబాగాలితో మనకు పని లేదు”

సాయబాబా మాసపత్రిక

అని భక్తులతో చెప్పంటే విన్నాను. మరొక సాల “నువ్వు చూస్తూవుండు. అవసరమైనదంతా నేను చేస్తాను - అన్న సూక్తిపై తీలక వుంటే 40 రోజులు చెప్పవచ్చు, చెప్పాను” అన్నారు. కాని ఆ అవకాశం బాబా ఇవ్వలేదు మనకు. మాస్టరుగారు రాను రాను చాలా జిజీగా వుండేవారు. ఒకవైపు సత్యంగాలు, ప్రసంగాలు. (ఈ పూళ్ళోను ఇతర పూళ్ళలోను) మరోవైపు రచనా వ్యాసంగం, పిల్లలు యాత్రలు, భక్తులను కలుసుకోవడం ఇలా ఎన్నో కార్యక్రమాలలో జిజీ అయ్యారు. ఎక్కడెక్కడ్డుంచో జనాలు వస్తూండేవారు. బుక్స్ కొనుకుని మాస్టరుగాల ఆశీర్వాదానికై అడిగేవారు. వాలిని తీసికెళ్ళాల్సి వచ్చేటి. ఆయన టైమ్ ని వృధా చేయటం ఇష్టముండేటి కాదు నాకు. ముందుగా “ఇలా రావాల్సి వస్తున్నది సార్ ఆశీర్వాదానికై” అంటే, “ఎప్పుడైనా రా రామకృష్ణ” అనేవారు. నేను ఒకటి, రెండు నిమిషాల కంటే ఎక్కువ వుండేవాళ్ళి కాదు. మాస్టరుగారు బాబా విరుహోనికి కావాల్సిన పాలరాయి సెలక్షన్ కోసం జైపూర్ వెళ్ళారు. విరుహం చేసేవారు 5000 తగ్గించారు. అవి ట్ర్యూషన్స్ రూప్యార్థకి సలపోయింది. వస్తూ, వస్తూ అజ్ఞర్ వెళ్ళారు. వెళ్ళి వచ్చిన తర్వాత ఉపన్యాస కార్యక్రమం పెట్టారు.

ఒకరోజు అక్కల్ కోటి సంస్థనం నుంచి చోళపు ముని మనుమడు 5వ తరం వాడు, చాల పెద్దాయన స్వామి పాదుకలను తీసుకొచ్చారు. ఆ మర్మాడు మంచిరంలో స్వామి పాదుకలు వచ్చాయని ఎనోన్న చేశారు. భక్తుల దర్శనార్థమై వాటిని మంగళవారం మంచిరంలో వుంచుతారు, వచ్చి దల్చించుకోవచ్చు అని. మంగళవారం రాత్రి బాబా మంచిరంలో సద్గోప్తి వుంది. చాలా మంచి జనాలు వచ్చి వున్నారు. కాని ఎంతకూ మాస్టరుగారు రాలేదు. సుబ్బలక్ష్మి గారు వచ్చి మాస్టరుగాలికి వంటి బాగుండలేదు, జ్వరం వచ్చింది అని చెప్పారు. అలా చెప్పే అందరూ వెళ్ళి మాస్టరుగాలిని డిస్ట్రిబ్ చేస్తారని మాస్టరుగారు చాలా జిజీగా వున్నారు. ఏదో ప్రానుకుంటున్నారు అందువల్ల ఈ రోజు రారు అని చెప్పి జనాలందఱని పంపించాం. ఆ మర్మాడు హోరతి అయిన తర్వాత హోరతికి వచ్చిన వాలిని కొంతమంచిని తీసుకుని మాస్టరుగాలంటికి వెళ్ళాము. పాదుకలు ముందు గబిలో వున్నాయి. హోలులో అప్పటికే అక్కడ హోరతికై కావాల్సిన పూజా సామాగ్రి అంతా రెడీగా వున్నది. నేను హోరతిచ్చి

లోపలికి తీసుకెళ్ళాను. మాస్టరుగారు పడుకుని వున్నారు. అమ్మగారు “ఏమండి రామకృష్ణ వచ్చాడు” అని చెప్పే, అప్పుడు లేచి హోరతి కళ్ళకు అద్దుకున్నారు. తీర్థం, ప్రసాదం ఇచ్చాను. అప్పుడు పాదుకలను తీసుకు రమ్మన్నారు. వాటిని చేతులలోకి భక్తి పూర్వకంగా తీసుకుని మొహనికి గట్టిగా అదుముకున్నారు. “శ్రీరామనవమి ప్రోగ్రామ్సు ఎలా చేయాలి సార్?” అని అడిగాను. “కావాల్సిన వారు పాదుకల్ని తీసుకెళ్ళారు. శ్రీరామ నవమి ఉదయానికి మనకు చేర్తాయి” అని మాస్టరుగారు చెప్పారు. ఆ తర్వాత మేము పాదుకల్ని తీసుకుని భజన చేసుకుంటూ వచ్చేసాము. 7-15 లేక 7-30 అయిపుంటుంది. టైమ్ నాకదే చివలి దర్శనం. ఆ తర్వాత ఆయన ఇంకెవలికీ దర్శనం ఇవ్వలేదు. నేను మంచిరంలో బాబాకి అభిషేకం చేస్తున్నాను. ఇంతలో పాదుకలు తెచ్చిన ముసలాయన ధన ధనమని పరుగెత్తుతూ ద్వారకామాయలో పడ్డారు. అటు ఇటు పాల్లి, పాల్లి ఏడ్చారు. “బాబా మర్గ గయా” అని ఏడుస్తూ చెప్పున్నారు. ఆయన భాష మాకర్థం గాదు. ఈ లోపల పెద్ద ప్రసాద్ గారు వచ్చారు. ఆయనకు హింది తెలుసు, ఆయనడిగితే ఆ ముసలాయన హిందిలో చెప్పారు “మాస్టరుగారు నిర్మణం చెంబినట్టు”. నేను స్టాన్ అయిపోయాను. ఇప్పుడే కదా ఆయన నాతో మాట్లాడారు. ఇంతలోనే అలా జిలగింది అంటే ఎవరు మాత్రం నమ్మగలరు. ఇంతలో ఇద్దరు, ముగ్గురు కుర్రాళ్ళు సైకిల్స్ మీద వెళ్లా చెప్పారు. “నిజమే సార్ మాస్టరుగారు శలీరం వదిలేశారు” అని. నేను ఇంటి కెళ్ళాను. ఈ లోపల కమిటీ మెంబర్లు అందరికీ తెలియపర్చారు. ముందుగా ఏ కార్యక్రమం చేయాలో ఎవలికి పాలు పోవటంలేదు. మల్లికార్జున శాస్త్రిగాల తమ్ముడు “నాకు తల్లిదంతులు లేరు. నేను బీపం పెడ్తాను” అని మాస్టరుగాల తల దగ్గర బీపం పెట్టాడు. నేనేమో వచ్చిన జనాల్సి కంట్రోల్ చేయడానికి ప్రయత్నించాను. కాని నా వల్ల కాలేదు. అదొక జన ప్రవాహం. ఒకటింపావుకు ప్రాంతీయ వార్తలలో మాస్టరుగాల నిర్మణ వార్త వచ్చింది. ఆ రోజు ఎంత మందీ స్పాట్ వాల్యూయేషన్ కు కెళ్ళిన వారు, దూర ప్రదేశాల వారు ఆ వార్త విని ప్రతివారు ఆశ్వర్యపోవడమే. ఆ రోజుంతా ఎవరూ భోజనం చేయలేదు. ఆ రోజు రాత్రి 10 గంటల వరకు వున్నాను మాస్టరుగాల దగ్గర. ఆ మర్మాడు అంటే గురువారం పొద్దున్నే మాస్టరుగాలంటి కెళ్ళాను.

మిగతా 26వ పేజీలో

మాతృదేవ ద్వారా స్నిగ్ధిలో దత్త జంమంణి వేడుకలు!

శ్రీమతి టి.ఎం.పత్రి

ది సెంబర్ 26, 2023 మంగళవారం, మార్గశిర్ పౌర్ణిషాద రీజున 'శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బిష్ట సన్నిధానము' లో ఉదయం దత్త స్వరూపులైన పూజ్యశ్రీ సాయినాథులవారికి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి, పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి మేలుకొలుపు సేవతో దత్త జయంతి ఉత్సవం మొదలైంది.

తరువాత మాతృదేవి సమాధికి విశేష అభిషేకం, అనంతరం శ్రీ గురుచరిత్ర పారాయణ, అల్పహోర నివేదన యివస్త్రీ ఎంతో శద్భుతులతో నిర్వహించబడ్డాయి. పూజ్యశ్రీ అమృగాలి బిష్టసమాధికి అలంకరణ కొనసాగుతుండగా గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు సత్పుంగం చేశారు. ఆ సత్పుంగంలో వారు ప్రవచించిన విషయాలలో కొన్నింటిని యిప్పుడు మనం చెప్పుకుండాము:

అత్తి మహాల్కీ, అనసూయా దేవికి దత్తమూర్తిగా అవతరించి, మానవాలిని ఉద్ధరించడానికి సద్గురుమూర్తిగా నిలిచి; అనేక అవధాతలు, బుధులు, మునులు, మహానీయుల రూపంలో ప్రపంచంలో అనేకవోట్ల భక్తులను ఉద్ధరించడానికి అనేక రూపాలలో

అవతరించిన దత్తాత్మీయ స్వామికి వందనములు సమర్పిస్తా, ఇక్కడ పూజ్యశ్రీ అమృగాలి సన్నిధిలో దత్తస్వామికి పూజ చేసుకోగలిగే మహాదవకాశం మనకు లభించడం ఎంతటి అదృష్టమో గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ఏ తత్పుం అయితే స్పృష్టిలో అన్ని రూపాల్లో ప్రకటమై నడిపిస్తోంది, అదే శక్తిమనవి ఉద్ధరించడానికి సద్గురువుల రూపంలో అవతరించి, ఎన్నో బోధలు, శీలలు చేస్తా వారిని ఆశ్రయించి తలించడం ఎలాగో చెప్పున్నా, మనలో చాలినంత మార్పు ఎందుకు రావడం లేదు అన్నబి గమనించుకోవాలి. దానికి ముఖ్య కారణం మన మానసిక స్థితి!! మన మనసు ఎప్పుడూ రకరకాలుగా వుంటుంది. అందుపల్లి ధ్యాన కలిగి పనిచేయడం తెలియాలి. అలా పనిచేయడాన్ని బోధ్యులు 'సమ్యక్ శద్' అని చెప్పారు. ఇంకొంతమంది, నామస్వరణ, జపం యిలాంటిని చెప్పారు. అవి పాటిస్తున్నప్పుడు అన్యమైన భావన వస్తే గుర్తించమన్నారు. మనలో పైన చెప్పినవి ఏమీ మనసులో నాటుకోకపాశవడమే యింతటి దత్తస్వామి అవతరించినా తగినంతగా

సేవించుకోకపాశవడానికి కారణం మనసు స్థిరంగా పుండడానికి కొన్ని సూచనలు చెప్పారు. అదేమటంటే, మన మనసు నిరంతరం స్థిరంగా పుండడానికి ఒక ఆధార యివ్వబడుతుంది. ఉదాహరణకి సేవాబాపం, లీలా చింతన, నామాజపం,,యులా,,, అవి చేసుకుంటూ మనలో వచ్చే భావాలని చూసుకుంటూ పుండాలి. అంతేకాదు వాటిని సమస్యలు చేసుకొని సంస్కరించుకుంటూ పాశవాలి. అప్పుడు గాని మంచి లక్ష్మణాలు మనలో రావు. ఇవస్తీ చేసినప్పుడే మన మనసు స్థిరమవుతుంది. ఒక్కొక్కసాల పైన సూచించిన మార్గాలస్తీ కూడా మనకు నచ్చకపాశవడం గాని, చేస్తా పుంటే ఆసక్తి సన్మగిల్లటం గానీ జరుగుతుంది. అటువంటి వాళ్ళని సంశయులు అన్నారు. మరి అది స్థిరం ఆవడం ఎలా అంటే, ముందు మనకి దాని 'పిలువ' తెలియాలి. దాన్ని అభ్యసించడానికి తగిన 'క్రమశిక్షణ' పుండాలి. ఎంతోమంది మహాత్ములు యా భూమి మీద అవతరించారు. వాళ్ళని తెలుసుకొని వాళ్ళు ఎట్లా ఆచలించారో

మనం కూడా అట్లా చేసి తలంచవచ్చు. పూజ్యులే మాస్టరుగారు, వారి గురువు గారైన బాబా గులించి చెప్పు, ‘ఎట్టి నియమాలు పెట్టక చాలా సులభంగా అనురూపిస్తారు’ అన్నారు. అంటే మరి, కాకబలి, పారాయణ, సత్యంగం, శిలిందీ యాత్ర యివస్తే నియమాలు కావా? అనిపిస్తుంది, ఆయన నచ్చి, వారు చెప్పింది చేయాలని అనిపించేంతవరకు అట్టి నియమాలు, ఒక్కసారి నచ్చాక అవస్తే చేయకుండా వుండలేని పరిస్థితి మన మనుషుకి వస్తుంది. ఆప్పుడు అట్టి సులభతరం!!

దత్తస్వామి ఎందరో మహానీయుల రూపంలో, అన్ని జీవులను ఉద్ధరించేదాకా తిలిగి తిలిగి అవతలస్తూ వుంటానని కంకణం కట్టుకున్నారు. ‘ఇవేమీ చేయను’ అన్న వాళ్ళ చేత కూడా బెండు తీసి మరీ సాధన చేయిస్తాడు. కనుక మనం మన జీవితానికి, సమయానికి విలువని ఆపాదించుకొని వారు చెప్పినట్టు చేస్తే తొందర్లో పూర్వాత్మకం సిద్ధిస్తుంది. లేదా మన జీవితమే మనకు అడ్డంగా నిలుస్తుంది. జరుగుతున్న యా మహాత్మర లీలని గుర్తుంచి, వారు చెప్పిన మార్గంలో నడవడానికి చేయాతనిచ్చి ఉద్ధరించమని ప్రార్థిస్తూ, ఇప్పుడు దత్త జయింతి సందర్భంగా పూజ్యులే అమృగారి సన్నిధిలో దత్తస్వామికి పూజ చేసుకుండామని అంటూ వారి ప్రసంగాన్ని ముగించారు.

ప్రత్యేకంగా అలంకరించిన దత్తస్వామికి శ్రీమతి లయరాగిత, శ్రీ ద్వారకనాథ్ దంపతులు విశేషపూజ గావించారు. అనంతరం నూతన సంవత్సరం క్యాలెండరుని విడుదల చేశారు. తర్వాత భక్తులు ఒక్కిక్కరుగా వెళ్లి దత్తస్వామికి పూజ్యులే బాబా,

మాస్టరుగారు, అమృగార్లకి నమస్కరించుకుని, మధ్యహన్ హరతి చేసుకుని ప్రసాదం తీసుకోవడంతో దత్తజయింతి ఉత్సవాలు ముగిసాయి!!

మాతృదేవి స్పృతులు

13వ హేచ్ తరువాయి

కనిపించేవారు. పూజ్యులే మాస్టరుగారు కనిపించేవారు కాదు. చిన్నపుటీనుంచి శ్రీ సాయిలీమృతము పారాయణ చేస్తాను. నాకు వివాహమై సంవత్సరమైంది. ఇప్పుడు ప్రాదరూబాదులో వుంటున్నాము.

సన్నిధిలో సేవ చేసేటప్పుడు మాకు ఇచ్చిన గదిలో ఒకరోజు రాత్రి పడుకుని వున్నాను. స్వప్నంలో బాబా, పూజ్యులే అమృగారు దర్శనమిచ్చి ప్రతిరోజు ఉదయం లేవగానే వాళ్ళిద్దరికి నమస్కారం చేసుకోమని చెప్పారు. అప్పటినుంచీ అలాగే చేస్తున్నాను.

ఇక్కడ ప్రాదరూబాదులో వున్నపుటీకి పూజ్యులే అమృగారు గుర్తుకు వస్తూ వుంటారు. మళ్ళీ సేవకి వచ్చే అవకాశం యివ్వమని ప్రార్థిస్తూవుంటాను. ఎప్పటికీ పూజ్యులే అమృగారి ప్రేమ ఇలాగే పొందాలని కోరుకుంటూ, మాతృదేవి పాదాలకు నా నమస్కారాలు తెలుపుకుంటున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!!

సమాధి తీల

24వ హేచ్ తరువాయి

ఈనాడులో మాస్టరుగారి కలర్ ఫోటోలో, న్యాన్ పేపర్ అన్నింటిలో ఈ వార్త వేశారు. భక్తులంతా మాస్టరుగారిని మంచిర ప్రాంగణంలో సమాధి చేయాలని పట్టబట్టారు. మాస్టర్ గారి సంబంధికులకు అటి ఇష్టం లేక పోయినా, భక్తుల అభీష్టానికి అనుగుణంగా సరే నన్నారు. రకానికొకటిపంచామృతాలతో స్నానం చేయించారు అనంత కృష్ణగారు. పూరేగింపు మాస్టరుగాలంటి నుంచి బయలు దేలి గాంధిరోడ్, ఏనుగు చెట్టు మీదుగా వచ్చి చివరకు మంచిరం చేరుకుంటే, ఆరోజు పూళీల్లో వున్న పూలదండలస్తీ మాస్టరుగారి కంఠసీమనే అలంకరించాయి. ఆ రోజు పూలు ఇంకెవల్కి దొరకలేదు. మధ్యలో శ్రీరామ నవమి పంచిళ్ళ కొన్ని చోట్ల లాలీలలకు అడ్డం వస్తే తాటాకులు తీయాల్సి వచ్చించి. భక్తుల ఆధ్యర్యంలో మాస్టరుగాల్ని సమాధి చేశారు.

మంచిరానికి వచ్చే భక్తుల సంఖ్య రాను రాను పెలిగిపోతున్నది. క్రోత్త వారెంతమందో వస్తున్నారు. మాస్టరుగారుంటే ఇంకా పది మంచికి బాబాను గులించి తెలియ చెప్పివారు కదా. బాబా గులించి, సాయితత్త్వాన్ని గులించి ఇంకా ఎంతో ప్రచారం జిలగి వుండేవి కదా అనే లోటును ఇప్పటికీ నేను ఫీల్ అవుతూనే వుంటాను. ●

ధైర్యం నుండి విజ్ఞానం

అనుభ్వవమండపము

శ్రీమతి పిసుపాటి సుబ్బామ్మ

నేను న్యాడిలీలో మా మూడో అబ్బాయి యింట్లో పుంటుండగా తీవ్రమైన చలి కుదుపులతో జ్యరము వచ్చినది. ఆ సమయంలో మా అబ్బాయి ఊరిలో లేదు. మా కోడలు ఒక్కటే పుండగా సాయంకాలము నాకు జ్యరము తీవ్రమయినది. అప్పుడు మా కోడలు ఇతరుల సహాయంతో నన్ను ఆస్పత్రిలో చేల్చించింది. డాక్టర్లు పరిస్థితి చాలా ప్రమాదంగా పుంది. కనుక మీ వాళ్ళందలికి టెలిగ్రాములు యిచ్చుకోమని చెప్పేశారు. అప్పుడు మా కోడలు కంగారుపడిపోయి సాయిబాబాను తల్పుకుని, “బాబా! నీ చిత్రపటం, నువ్వు వేరుకాదని చెప్పావు కదా! నా భర్త ఇంటిదగ్గర లేకుండా యిటువంటి ప్రమాదం వచ్చింది. ఆయన వచ్చేదాకా నీ సత్యం చూపించి నువ్వే కాపాడాలి” అని నమస్కారం చేసుకుంది. డాక్టర్లు వాళ్ళ ప్రయత్నం వాళ్ళ చేశారుట. ఒక రీజింటా స్టూపాలో లేకుండా పడివున్నాను. మర్గాటికి కొట్టిగా తెలివి వచ్చింది. అప్పుడు డాక్టర్లు ఇంక ఫరవా లేదన్నారు. అప్పుడు నాకు నిష్టా మెలకువా కాని పరిస్థితిలో ఎదురుగా తెల్లటి బట్టలు, గడ్డముగల ఆజానుబాహువలున ముసలాయన కనిపిస్తున్నారు. ఆయన ఏవో మంత్రాలు చదువుతూ చేత్తో ఆక్షింతలు వేస్తూ ఏదో ఆశీర్వాణిస్తున్నట్టుగా నాకు చాలా నేపు కనబడింది. అప్పుడు నేను “ఆ ముసలాయన ఎవరో వచ్చి అలా నిల్చిండిపోయారు. కూర్చోమని చెప్పండి” అని మావాళ్ళతో చెపితే, “ఇక్కడ ఎవరూ లేరు. మాకు ఎవరూ కనపడటం లేదు” అని వాళ్ళందరూ అన్నారు. నాకు బాగా తగ్గిపోయిన తరువాత ఈ దృశ్యం అంతా వాళ్ళకు చెప్పితే “నీకు బాబాయే అలా దర్శనం యిచ్చి నిన్ను

కాపాడారు. మా కెవలకి కనపడలేదు. ఇదంతా ఆయన అనుగ్రహమేను” అన్నారు. టెలిగ్రాము అందుకుని నా కుమారుడు వచ్చేటప్పటికి ప్రమాదం తప్పింది. మీరు చాలా అదృష్టపంతులని అందరూ అన్నారు. ఇది సాయిబాబా లీల. నమ్మినవాళ్ళకు తప్పక బాబా వున్నారు.●

ఆచార్యవాచ్చి అధ్యాత్మ వీలులు

శ్రీ దామోదర్, గుంటూరు

పూర్వా జ్యేష్ఠ భరద్వాజ మహారాజ్ లీలావైభవాన్ని గుంటూరు వాస్తవ్యాలు దామోదర్ వౌదలగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు...

1969 వ సంవత్సరంలో విద్యానగరులో డిగ్రీలో చేరాను. అక్కడే నాకు పూజ్యేశ్వరుగారితో పరిచయభాగ్యం కలిగింది. 1969లో పూజ్యేశ్వరుగారు ఇంగ్లీషు విభాగానికి హోట్ గా విద్యానగర్ కళాశాలలో చేరారు. మాకు డిగ్రీలో ఇంగ్లీషుకి వచ్చేవారు. అందులో ఓ అధ్యాయం 'Concept of God' చెప్పున్నప్పుడు అందులోని కొన్ని విషయాలపై మరింత ఎక్కువగా తెలుసుకోవాలని సాయంత్రం పూజ్యేశ్వరుగారు గబికి వెళ్ళేవాడిని. భగవంతుని ఉనికికి ఉదాహరణగా శిలిడీ సాయిబాబా గురించి, వారి లీలల గురించి చెప్పేవారు. ఆ కాలంలో శిలిడీ సాయిబాబా గురించి ఎక్కువమంచికి తెలియదు. పూజ్యేశ్వరుగాజ వీలుల్ల ఈనాడు ఇంతమంచి బాబా గురించి తెలుసుకోగలిగారు.

పూజ్యేశ్వరుగారు ఒకసారి

నాకు కార్య సైజు బాబా పాశిలో, ఇంగ్లీషు సాయి సచ్చరిత్త ప్రసాదించారు. ప్రతిరోజు పూజ, పారాయణ రెండు పూటలా చేసుకుంటే బాబా అనురహం లభస్తుందని చెప్పారు. వారి దయవల్ల ఈరోజు వరకూ పారాయణ కొనసాగుతోంది. PUC తక్కువ మార్కులతో పోసయ్యాను. అయినా పూజ్యేశ్వరుగారు సాంగత్యం వల్ల డిగ్రీలో మరించి మార్కులతో ఉత్సర్జిసినయ్యాను.

ప్రతి గురువారం పూజ్యేశ్వరుగారు సత్కంగం చేసేవారు. అప్పుడు చుట్టుపక్కల ర్రామాలనుంచి కూడా చాలామంచి వచ్చేవారు. నేను తప్పక ఆ సత్కంగానికి హోజరయ్యేవాడిని.

ఒకసారి పూజ్యేశ్వరుగారు, నేనూ కలిసి నెల్లూరులోని ఒక అవధాత దర్శనానికి వెళ్ళాము. అక్కడ లౌకికంగా ప్రాముఖ్యం వున్నవాళ్ళకే ఎక్కువ అవకాశం వున్నట్లు అనిహించింది. మేము సాయంత్రం వరకు ఎదురుచూసినా మాకు వారిని దల్చించుకునే అవకాశం రాలేదు. తిరుగు ప్రయాణంలో నేను పూజ్యేశ్వరుగారితో ఇంగ్లీషు పాశిలో ఉండుని కి వచ్చే బదులు మన ఇంటల్లోనే బాబాని పూజించుకుంటే బాగుండేమో!" అన్నాను. పూజ్యేశ్వరుగారు ఏమన్నారో గుర్తులేదు కానీ, నేను విద్యానగర్ విడిచి వెళ్ళాడు ఒక్క అవధాత దర్శనం కూడా ఇప్పటివరకూ కాలేదు. నేను కర్మాలలో పనిచేసినప్పుడు అక్కడ రామిరెడ్డితాత వున్నారన్న విషయం తెలియలేదు. అక్కడ చుట్టుపక్కల వున్న మన సత్కంగసభ్యులతో పరిచయముండేది. కానీ వారెపరూ నాతో ఒక్కసారి కూడా ఆయన గురించి చెప్పలేదు! విజయనగరంలో పనిచేసేటప్పుడు అక్కడ దగ్గరలో పాకలపాటి గురువుగారు వున్నారని తెలియలేదు. నేను ఆఫీన్ పనిమీద చింతపల్లి కూడా వెళ్లాను. అయినా నేను వారి సమాధిని దల్చించుకోలేకపోయాను. నాకు ఎప్పుడూ ఆఫీన్ జీవ్ అందుబాటులోనే వుండేది. కానీ నేను ఎవ్వలినీ దల్చించలేకపోయాను. బహుశా పూజ్యేశ్వరుగారికి నేనిచ్చిన ఉచిత సలహానే దానికి కారణమేమో!

డిగ్రీ పూర్తయ్యాక తిరుపతి మాస్టరుగారితో, "సార్! మనము ఇటువంటివారి దర్శనానికి వచ్చే బదులు మన ఇంటల్లోనే బాబాని పూజించుకుంటే బాగుండేమో!" అన్నాను. పూజ్యేశ్వరుగారు ఏమన్నారో గుర్తులేదు కానీ, నేను విద్యానగర్ విడిచి వెళ్ళాడు ఒక్క అవధాత దర్శనం కూడా ఇప్పటివరకూ కాలేదు. నేను కర్మాలలో పనిచేసినప్పుడు అక్కడ రామిరెడ్డితాత వున్నారన్న విషయం తెలియలేదు. అక్కడ చుట్టుపక్కల వున్న మన సత్కంగసభ్యులతో పరిచయముండేది. కానీ వారెపరూ నాతో ఒక్కసారి కూడా ఆయన గురించి చెప్పలేదు! విజయనగరంలో పనిచేసేటప్పుడు అక్కడ దగ్గరలో పాకలపాటి గురువుగారు వున్నారని తెలియలేదు. నేను ఆఫీన్ పనిమీద చింతపల్లి కూడా వెళ్లాను. అయినా నేను వారి సమాధిని దల్చించుకోలేకపోయాను. నాకు ఎప్పుడూ ఆఫీన్ జీవ్ అందుబాటులోనే వుండేది. కానీ నేను ఎవ్వలినీ దల్చించలేకపోయాను. బహుశా పూజ్యేశ్వరుగారికి నేనిచ్చిన ఉచిత సలహానే దానికి కారణమేమో!

విశ్వవిద్యాలయం లో జంతుశాస్త్రంలో పీ.జి. చదవడానికి దరఖాస్తు చేసుకున్నాను. అక్కడ వున్న సీట్లు 30 మాత్రమే. నాకు సీట్ రాదనుకున్నాను. కానీ ఒకసారి స్వప్నంలో ఆ విశ్వవిద్యాలయంలో పైన్స్ భవనంలో నేలపై పరచిన టైల్స్ కనిపించాయి. అప్పటివరకూ నేను ఆ కాలేజీని చూడలేదు. చివరికి నాకు అక్కడ సీట్ వచ్చాక అక్కడి నేలపీద టైల్స్ నాకు కలలో కనిపించినట్టే వుండటం చూసి చాలా ఆశ్చర్యమేసింది.

అక్కడ చదువు పూర్తయిన తరవాత, 1977 లో పట్టు పరిశ్రమ విభాగంలో శిక్షణకు ఎంపికయ్యాను. శిక్షణ పూర్తయిన తరవాత నియామక ఉత్తర్వులు ఆలస్యమవుతున్నాయి. నేను పూజ్యీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు జనపరి 18, 1979 వ తేదీన వెళ్లి నా ఉద్దీపించి ప్రస్తావించాను. “ఉత్తర్వులు వస్తాయిలే!” అన్నారు ఆయన. ఆరోజు రాత్రి అక్కడి సత్యంగ హాల్స్‌నే పడుకున్నాను. మర్మాడు తిరుపతి వెళ్లాలని నా ప్రణాళిక. ఆ రోజు రాత్రి స్వప్నం వచ్చింది.

అందులో నేను ఆలస్యంగా నిద్ర లేచానట. బస్సు అందుకోలేనేమోనని కంగారుపడుతున్నానుట. అదే స్వప్నంలో, “కంగారు వద్దు! బస్సు దొరుకుతుంది” అని వినిపించింది. మర్మాడు అదేవిధంగా జిలగింది. 19వ తేదీ తిరుపతిలో మళ్ళీ స్వప్నం వచ్చింది. అందులో నా ఉద్దీపి ఉత్తర్వులు ప్రత్యక్షముగా కనిపించాయి. 20వ తేదీకి నిజంగానే ఉద్దీపిగంలో చేరమని ఆర్డర్స్ వచ్చాయి. తిరుపతిలో వెంకటేశ్వరస్వామి దర్శనం చేసుకుని 22వ తేదీన చిత్తూరు జిల్లా, పలమనేరులో ఉద్దీపిగంలో చేరాను. ఇదంతా పూర్తిగా పూజ్యీ మాస్టరుగాలి ఆశీస్మూల ఫలితమే!!

తరవాత నేను పూజ్యీ మాస్టరుగాలని కలిసినప్పుడు, “బాబా గులంబి పబిమంబికి తెలియచెప్పు!” అని చెప్పారు. వారికి ఇంతకన్నా కావలసిందేభి లేదు. 1984లో నేను శిలిడీ వెళ్లాలనుకుంటున్నానని పూజ్యీ మాస్టరుగాలికి ఉత్తరం ప్రాశాను. ఆయన, “శిలిడీలో తెలుగువారి చేతిలో నా గ్రంథాలుంటాయి. వారిని పరిచయిం చేసుకో!” అని ప్రాశారు. అలా నాకు చాలామంబి తెలుగువారు అక్కడ పరిచయమయ్యారు. నా బాధ్యతల వల్ల తరవాత కాలంలో పూజ్యీ మాస్టరుగాలితో అంతగా అనుబంధం పెంచుకోలేకపోయాను.

ఆయన దయవల్ల నాకు వివాహమై, మా పిల్లలు నేను ఊహించనంత ఉన్నతంగా స్థిరపడ్డారు. నాకు మంచి ఉద్దీపిగా పేరొచ్చింది. అప్పుడప్పుడు పూజ్యీ మాస్టరుగారు స్వప్న దర్శనమిస్తా వుంటారు. వారు చెప్పిన పూజ, పారాయణ

మాత్రం ఇప్పటివరకు మానకుండా కొనసాగిస్తున్నాను. నన్ను రెండు, మూడుసార్లు పోర ప్రమాదాలనుంచి కాపాడారు. ఏవైనా కీప్ప పరిస్థితులు ఎదురైనప్పుడు బాబాను, పూజ్యీ మాస్టరుగాలని స్కూల్స్తే చాలు, అంతా సజ్ఞాపుగా జిలగిపోయేబి!

నా ఉద్దీపి బాధ్యతలు పూర్తిచేసుకుని ఇప్పుడు గుంటూరులో వుంటున్నాను. పూజ్యీ అమృగారు సమాధి చెందాక 2021 జూన్ 12 వ తేదీన, మా పూజ్యామంబిరం పక్కనే నిలబడి గురుదంపతులు నాకు స్వప్న దర్శనమిచ్చి, ఇంట్లో అఖండచీపం పెట్టమని ఆదేశించారు. నేను పూజ్యీ మాస్టరుగాలితో, “ప్రతిరోజు బీపారాధన చేస్తున్నాను మాస్టరుగారూ!” అంటే, “అది కాదు, అఖండచీపం పెట్టి!” అన్నారు. పైగా స్వప్నంలోనే నేను అఖండచీపం పెట్టినట్లు చూపించారు కూడా! తరవాత నేను స్వప్నసందేశం ప్రకారం 24 గంటలు అఖండచీపం పెట్టాను. పూజ్యీ అమృగాల, పూజ్యీ మాస్టరుగాల అనురూపంవల్ల వైద్యుతైన మా ఆబ్మాయి ఈమధ్యనే కీనిక్ ప్రారంభించుకున్నాడు.

కరోజు సమయంలో కూడా మా తోటి సాయిమాస్టర్ సత్యంగసభ్యులందరితో కలిసి ఆశ్వేణ్ సత్యంగాలు చేసుకుంటూ పూజ్యీ భరద్వాజ మాస్టరుగాల స్కూరణలో సమయం గడిపాము. నిరంతరం వారి స్కూరణలో గడుపుతూ, వారి కృపాలీస్మూలు పాందే భాగ్యాల్ని ప్రసాదించమని వేడుకుంటూ ఆ సద్గురుమూర్తికి నమస్కరిస్తున్నాను.

జై సాయి మాస్టర్!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహప్రా	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్ఫుము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన పూర్వదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జూగ్మతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్పృతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00